

T B M M
Kütüphane ve Dökümantasyon
Müdürlüğü Yayınları : 6

A E T Ülkelerinin Seçim Yasaları

T B M M Basımevi
A n k a r a
1 9 8 3

T B M M
Kütüphane ve Dökümantasyon
Müdürlüğü Yayınları : 6

A E T Ülkelerinin Seçim Yasaları

Çevirenler :
Sonnur BAKIR
Sevgi PEHLİVAN

T B M M Basımevi
A n k a r a

İ Ç İ N D E K İ L E R

I. GENEL İLKELER

1. Seçim Sistemi	7
a) Nispi Sistem ya da Çoğunluk Sistemi	7
b) Oy Verme Yöntemi ve Oy Sayısı	7
c) Oyların Sayım Yöntemi, Sandalyelerin Dağılımı	9
2. Seçim Yasasındaki İlkeler	10
a) Temel İlkeler	10
b) Oy Kullanma Zorunluluğu	11

II. OY KULLANMA HAKKI

1. En Az Oy Kullanma Yaşı	12
2. Uyraklık	12
3. İkametgâh Zorunluluğu	13
4. Ülke Dışında İkamet Eden Vatandaşlar İçin Hükümler	14
5. Seçme Hakkından Mahrum Olma Koşulları	15
6. Oy Hakkının Kullanılması İçin Diğer Resmî Koşullar	17

III. SEÇİLME YETERLİĞİ

1. En Az Seçilme Yaşı	18
2. Uyraklık	19
3. (a) Seçilme Yetersizliği Koşulları	19
(b) Adayları Seçilme Hakkından Mahrum Bırakmaya Yetkili Makam	21
4. Partilerin Parlamente'ye Girebilmesi İçin Gerekli Oy Yüzdesi Koşulu ..	21
5. Bir Parti Yasaklanabilir mi?	22

IV. SEÇİMLERDEN ÖNCEKİ İŞLEMLER

1. (a) Seçim Bölgelerinin Sınırlarının Saptanması	23
(b) Seçim Bölgesinin Sınırlarının Saptanmasındaki Ölçütler	24
2. Yerel, Bölgesel ve Ulusal Düzeyde Seçim Yetkili Organları	26
3. Oy Verme Tarihi	33
a) Oy Verme Gününü Saptayan Yetkili Organ	33
b) Oy Verme Günü	33
4. Seçmen Kütükleri	34
a) Sorumlu Organ	34
b) Seçmen Kütüğünde Yer Alma Koşulları	35
c) Seçmen Kütüklerine İtiraz	36

5. Adaylık Teklifi	37
a) Adaylık Teklif Formu	37
b) Adaylık Teklifinin Bıçimsel Koşulları	38
6. Seçim Kampanyası	41
a) Devlet (Taraından Mali Destek	41
b) Seçim Kampanyası Harcamaları ile İlgili Yasal Düzenlemeler	42
c) Seçim Kampanyası Süresi	43
d) İletişim Araçlarını ve Endüstriyel Yapıları Kullanma Hakkı	43
e) Seçim İşlerinin Yürütülmesi ile İlgili Diğer Kurallar	45
 V. OY KULLANMANIN DÜZENLENMESİ	
1. Oy Verme Saatleri	46
2. Oylamanın Düzenlenmesi	
a) Postayla Oy Kullanma	47
b) Vekil Yoluyla Oy Kullanma	48
c) Hastaneler, Ceza Kurumları Gibi Yerler İçin Düzenlemeler	49
 VI. SEÇİM SONUÇLARI	
1. Sayım Sorumlusu Yetkililer	50
2. Geçersiz Oy Pusulaları	51
a) Karar Organları	53
3. Seçimlerin Onaylanması	54
4. Sonuca İtiraz	55
5. Ara Seçimler	56
6. (a) Seçilen Bir Adayın Göreve Başlaması	57
(b) Üyeliğin Kaybı	58
7. Yasama Dönemi	60
E K	61

S U N U Ş

Avrupa Parlamentosu Araştırma ve Dökümantasyon Genel Müdürlüğü tarafından yayınlanan «Electoral Laws of Parliaments of the Member States of the European Communities» adlı kaynak seçim yasası hazırlıklarına yardımcı olabilmek amacıyla dilimize çevrilerek hizmete sunulmuştur.

Kaynağın 1977 tarihli olması nedeniyle bu tarihten sonraki değişiklikler çalışmada yer almamıştır. Aynı şekilde Topluluğa 1977 yılından sonra üye olan ülkelerin (Portekiz, İspanya ve Yunanistan) seçimlerle ilgili yasal düzenlemeleri de çalışmanın kapsamı dışında kalmıştır. Tüm çabalarımıza karşın elde edemediğimiz son değişikliklerle ilgili bilgiler bu çalışmanın bir eksikliği olmakla birlikte, ülkemizde bu alanda varolan kaynak yetersizliğini bir ölçüde gidereceği inancındayız.

Çalışmada emeği geçenlere teşekkür ederim.

HİLMİ ÇELİK

Kütüphane ve Dökümantasyon
Müdürü

I. GENEL İLKELER

1. Seçim Sistemi

a) Nispi Sistem ya da Çoğunluk Sistemi (*)

Belçika	Nispi temsil (Anay. Md. 48. 2)
Danimarka	Nispi temsil (vgl. 42)
Federal Almanya	Karma sistem (Çoğunluk ve nispi temsil sistemlerinin birlikte kullanıldığı bir sistemdir.) (BWahlG § 6) — 248 seçim bölgesinin her birinde bir aday doğru- dan basit çoğunluk sistemiyle seçilir (BWahlG § 5). — Diğer 248 sandalye ise nispi temsil sistemine göre eyalet listeleri arasında dağıtılır (BWahlG § 6).
Fransa	Tek adlı dar bölgesi iki turlu mutlak çoğunluk yön- temi (CE Md. L. 123)
İrlanda	Nispi temsil (Anay. Md. 16.2.; EA23 Bölüm 17)
İtalya	Nispi temsil (TU No. 361. Md. 1 ve 77)
Lüksemburg	Nispi temsil (Anay. Md. 51)
Hollanda	Nispi temsil (Grw. Md. 91)
İngiltere	Tek adlı dar bölgesi basit çoğunluk yöntemi (tek turlu)

b) Oy Verme Yöntemi ve Oy Sayısı

Belçika	Her seçmenin bir oyu vardır, seçmen bu oyunu ya
---------	---

(*) *Ayrıntılı bilgi için ek'e bakınız.*

bir liste için, ya da tercih ettiği bir aday için kullanılabilir (Anay. Md. 47; CE. Md. 144).

Danimarka

Her seçmenin bir oyu vardır, seçmen bu oyunu ya bir parti ya da tercih ettiği bir aday için kullanabilir (vgl. § 35.5).

Federal Almanya

Her seçmenin iki oyu vardır.

- Birinci oy bölge adayı için (doğrudan seçim);
- ikinci oy 'Eyalet' listesi için kullanılır (BWahlG § 4).

Fransa

Her seçmenin bir oyu vardır, seçmen bu oyunu tercih ettiği aday için kullanır (doğrudan seçim).

İrlanda

Her seçmenin tek devredilebilir oyu vardır. Adayların isimleri alfabetik olarak oy pusulasında gösterilmiştir. Seçmen tercih sırasına göre adayların yanına 1, 2, 3 vb. yazarak adaylar arasından seçimini yapar.

İtalya

Her seçmenin bir oyu vardır. Seçmen bu oyunu bir liste için kullanır. Ancak liste üzerinde bir veya daha fazla aday için tercihli oy kullanılabilir (TU No. 361 Md. 59).

Lüksemburg

Her seçmenin, seçim bölgesinden seçilecek parlamento üye sayısı kadar oyu vardır.

Seçmen bu oylarını ya bir liste için, (bu listede seçilecek milletvekili sayısı kadar aday yazılıdır) ya da tercih ettiği adaylar için kullanabilir. (LE. Md. 114).

Hollanda

Her seçmenin bir oyu vardır, seçmen bu oyunu ya bir liste için, ya da tercih ettiği bir aday için kullanabilir (Grw. Md. 90.1; KW Md. I 32).

İngiltere

Her seçmenin bir oyu vardır, seçmen bu oyunu tercih ettiği aday için kullanır (doğrudan seçim).

c) Oyların Sayım Yöntemi ve Sandalyelerin Dağılımı

- Belçika** Oyların sayımı ve sandalyelerin seçim bölgesi düzeyinde dağılımı d'Hondt yöntemine (*) göre yapılır (CE. Md. 167).
En fazla şahsi oyu almış olan aday seçilir. (CE. Md. 170).
- Danimarka** Oyların sayımı ve sandalyelerin seçim bölgesi düzeyinde dağılımı 'adjustment yöntemine' (*) göre yapılır.
Eşit koşullar altında seçime katılan adaylardan en fazla kişisel oyu almış olan aday seçilir. Bir kişisel tercih belirtilmeden kullanılmış oylar, adaylar arasında aldıkları oy oranına göre dağıtılır (grl. § 31, vgl. § 39 - 48).
Liste sisteminde, adaylara ve partilere verilen oylar, adayın listede bulunduğu yere göre dağıtılır. (vgl. § 47).
Fazladan temsilcilik vardır (ek'e bakınız).
- Federal Almanya** Oyların sayımı ve sandalyelerin seçim bölgesi düzeyinde dağılımı toplam 496 sandalyenin yarısı üzerinden yapılır. Seçim bölgelerinde en fazla birinci oyu elde eden aday seçilir (basit çoğunluk oylaması; BWahlG § 5). Diğer 248 sandalye ise Eyalet listeleri arasında ikinci oylara göre, d'Hondt yöntemi kullanılarak dağıtılır. (BWahlG § 6).
Bir parti, önceden saptanan sayıdan daha fazla sandalye kazanırsa, bu sandalyeler listedeki isim sırasına uygun olarak doldurulur. (BWahlG § 6).
Fazladan temsilcilik vardır. (*) Berlin'i temsil eden 22 Bundestag Milletvekili, Berlin Millet Meclisi tarafından atanır.
- Fransa** Oyların sayımı ve sandalyelerin dağılımı seçim bölgesi düzeyinde yapılır. İlk turda mutlak çoğunluğu ve kayıtlı seçmenlerin geçerli oylarının en az 1/4'ünü elde eden aday seçilir.
Bir hafta sonra yapılan ikinci turda ise basit çoğunluğu elde etmek yeterlidir (CE. Md. L. 123 - 126). (*)

(*) *Ayrıntılı bilgi ektedir.*

İrlanda	Oyların sayımı ve sandalyelerin dağılımı seçim bölgesi düzeyinde geliştirilmiş kota yöntemi (nispi temsil) kullanılarak yapılır. Belirli bir kotaya ulaşan ya da bu kotayı aşan sayıda oy elde eden adaylar seçilir. (*)
İtalya	Oyların sayımı ve sandalyelerin seçim bölgesi düzeyinde dağılımı d'Hondt Yöntemine göre yapılır (TU No. 361 Md. 77). Yedek sandalyeler de vardır.
Lüksemburg	Oyların sayımı ve sandalyelerin seçim bölgesi düzeyinde dağılımı Hagenbach - Bischoff (*) yöntemi-ne göre yapılır (nispi temsil) (LE. Md. 136, 137).
Hollanda	Oyların sayımı ve sandalyelerin dağılımı il düzeyinde kota yöntemine göre yapılır. (KW. Md. N 5 - 16).
İngiltere	Oyların sayımı ve sandalyelerin dağılımı seçim bölgesi düzeyinde yapılır. En fazla oyu alan aday seçilmiş olur (basit çoğunluk).

2. Seçim Yasasındaki İlkeler

a) Temel ilkeler

Belçika	Genel, tek dereceli, eşit. (Anay. Md. 47), gizli oy (Anay. Md. 48.3) .
Danimarka	Genel, tek dereceli, gizli oy (grl. § 31.1).
Federal Almanya	Genel, tek dereceli, serbest, eşit, gizli oy (GG. Md. 38).

(*) Ayrıntılı bilgi ekte dir.

Fransa	Genel, tek dereceli (L. 1), gizli oy (CE Md. L. 59).
İrlanda	Genel, tek dereceli, eşit, gizli oy, (Anay. Md. 16).
İtalya	Genel, serbest, tek dereceli, eşit, gizli oy (Anay. Md. 48. 1 ve 2).
Lüksemburg	Genel, tek dereceli, gizli oy (Anay. Md. 51).
Hollanda	Genel, tek dereceli, eşit (Grw Md. 90.1), gizli oy. (KW. Md. I 17.1).
İngiltere	Genel, tek dereceli, eşit, gizli oy.

b) Oy Kullanma Zorunluluğu

Belçika	Zorunlu oy (Anay. Md. 48).
Danimarka	Zorunlu değildir.
Federal Almanya	Zorunlu değildir.
Fransa	Zorunlu değildir.
İrlanda	Zorunlu değildir.
İtalya	Zorunlu oy (Anay. Md. 48.2). Ancak cezai hüküm yoktur.
Lüksemburg	Zorunlu oy (LE Md. 64). 70 yaşın üzerindeki ve seçim zamanında kayıtlı olduğu komün dışında ikamet edenler için oy kul- lanma zorunlu değildir (LE Md. 260).
Hollanda	Zorunlu değildir.
İngiltere	Zorunlu değildir.

II. OY KULLANMA HAKKI

1. En Az Oy Kullanma Yaşı

Belçika	21 (Anay. Md. 47, CE Md. 1).
Danimarka	20 (vgl. § 1.1).
Federal Almanya	18 (BwahlG § 12).
Fransa	18 (CE Md. L. 2).
İrlanda	18 (Anay. Md. 16 E (Değişiklik) A 1973)
İtalya	18 (Anay. Md. 48. 1; 8 Mart Yasası, No. 39).
Lüksemburg	18 (Anay. Md. 52).
Hollanda	18 (Grw Md. 90.1; KW. Md. B 1.1).
İngiltere	18 (RPA 1949 Bölüm 1; RPA 1969 Bölüm 1).

2. Uyraklık

Belçika	Doğumla Belçika vatandaşı olanlar veya daha sonra tam olarak Belçika vatandaşlığını kazanmış olanlar. (Anay. Md. 50).
Danimarka	Danimarka vatandaşları (grl. § 29.1).
Federal Almanya	Anayasa anlamında Alman vatandaşları (BWahlG. § 12).
Fransa	Fransız vatandaşları (CE Md. L.2).
İrlanda	İrlanda vatandaşları (Anay. Md. 16.1, EA 1963 Bölüm 5).

İtalya	İtalyan vatandaşları (Anay. Md. 48.1).
Lüksemburg	Lüksemburg vatandaşları. (Anay. Md. 52).
Hollanda	Hollanda vatandaşı veya Hollanda tebası olarak resmî bir biçimde tanınanlar (Grw Md. 90.1, KW. Md. B. 1. 1.).
İngiltere	İngiliz ve İrlanda vatandaşları (RPA 1949 ve 1969 Bölüm 1). Yasanın özü gereğince İngiliz Uluslar Topluluğu vatandaşları da İngiliz tebasıdır (İngiltere Uyraklık Yasaları 1948 ve 1965, Göç Yasası 1971).

Herhangi bir üye ülkenin vatandaşlığını kazanan bir kişi, o ülkede oy kullanmaya hak kazanır. Oy kullanma hakkının elde edilmesi için bir geçiş süreci yoktur.

3. İkametgâh Zorunluluğu

Belçika	Seçimden önce 6 ay komünde ikamet etmek (Anay. Md. 47, CE. Md. 1).
Danimarka	Danimarka Krallığında ikamet etmek (grl. § 29.1).
Federal Almanya	3 aydan beri Federal Almanya Cumhuriyetinde ikamet etmek (BWahlG § 12).
Fransa	6 aydan beri komünde (*) ikamet etmek (CE Md. L. 11).
İrlanda	Seçim bölgesinde ikamet etmek (EA 1963 Bölüm 5).
İtalya	Seçim bölgesinde ikamet etmek (7.10.1947 tarih 1058 No'lu Yasada 22.1.1966 tarihinde 1 No'lu Yasayla yapılan değişiklik). Ülke dışında ikamet eden vatandaşlar için özel hükümler vardır.

(*) (ç.n. Fransa'da en küçük idarî birim)

Lüksemburg	Lüksemburg'da ikamet etmek (Anay. Md. 52.1; LE. Md. 1).
Hollanda	Adaylıkların açıklandığı gün komünde ikamet etmek (KW. Md. B. 1 I.3).
İngiltere	Seçmen kütüğüne yazılmak için saptanan sürede seçim bölgesinde ikamet etmek (RPA 1949 Bölüm 1; RPA 1969 Bölüm 1).

4. Ülke Dışında İkamet Eden Vatandaşlar İçin Hükümler

Belçika	Ülke dışında ikamet eden vatandaşlar vekil aracılığı ile oy kullanabilirler (CE Md. 147 a).
Danimarka	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur. İstisnalar: ülke dışında görev yapan kamu görevlileri (ve onların eşleri) (vgl. § 1.2).
Federal Almanya	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur. İstisnalar: ülke dışında resmî bir görevde bulunan kamu görevlileri, silahlı kuvvetler mensupları, kamu hizmeti gören işçiler (BWahlG § 12).
Fransa	Ülke dışında ikamet eden vatandaşlar vekil aracılığı ile oy kullanma hakkına sahiptirler (CE Md. L. 71).
İrlanda	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur (EA 1963 Bölüm 5).
İtalya	Ülke dışında ikamet eden vatandaşlar oy kullanma haklarını ülkelerindeki seçim bölgesinde ellerinde bulundururlar ve yabancı ülkeden ülkelerine gelerek seçimlerde oy kullanabilirler (7.10.1947 tarih 1058 No.'lu Yasa, 22.1.1966 tarih 1 No.'lu Yasa ile değiştirilmiştir).

Lüksemburg	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur.
Hollanda	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur.
İngiltere	Ülke dışında ikamet eden vatandaşların oy kullanma hakları yoktur. İstisnalar : Hükümet görevlileri, silahlı kuvvetler ve British Council görevlileri (ve onların eşleri) (RPA 1949 Bölüm 10, 12 ve 25 RPR 58 - 60).

5. Seçme Hakkından Mahrum Olma Koşulları

Belçika	Daimi yetersizlik durumu : — Bir suçtan dolayı mahkûm olmak (CE Md. 6). Geçici yetersizlik durumları : — Haklardan mahrum olmak, akıl hastalığı, zekâ geriliği ve hapis nedeniyle tecrit edilmek, — En az 3 aylık hapis cezası ile cezalandırılmış olmak, — Toplumun korunması amacıyla hükümet gözetimi altında bulunmak.
Danimarka	— Haklardan mahrum olmak (grl. § 29.1).
Federal Almanya	— Mahkeme kararıyla oy hakkından mahrum olmak, — Haklardan mahrum olmak, — Ceza Yasasının 63. maddesi uyarınca bir psikiyatrik kurumda bulunmak (ceza sorumsuzluk durumunda bir cinayet veya başka bir suç işlenmişse veya daha başka suçların işleneceğine dair deliller varsa) (BWahlG § 13).

Fransa

Daimi yetersizlik durumları :

- Cinayetten dolayı mahkûm olmak,
- Hırsızlık, dolandırıcılık, güveni kötüye kullanma, zimmete geçirme, yalancı tanıklık, sahte belge düzenleme, rüşvet ve yolsuzluk, seksüel suçlar ve sahte imza atma gibi suçlardan hapis cezası almak,
- Mahkemede hazır bulunmamak,
- Hileli iflas,
- Haklardan mahrum olmak (CE Md. L. 5),
Geçici yetersizlik durumları (5 yıl) :
- Toplumsal ahlak kurallarına aykırı davranmaktan dolayı 6 günden daha fazla hapis cezasına mahkûm olmak (CE Md. L. 7),
Yukarıdaki cümlede belirtilen mahkûmiyet kararlarını veren mahkemeler, geçici olarak seçme ve seçilme haklarından mahrum bırakan bu hükmün kaldırılmasına da karar verebilirler (CE Md. 16).

İrlanda

Anayasa veya seçim yasasında oy kullanma ehliyetizliği ile ilgili belirli bir hüküm yoktur.

İtalya

- Yasal ehliyetizlik (Anay. Md. 48.3),
- Mahkûmiyet (Anay. Md. 48.3),
- Yasada tanımlandığı şekilde toplumsal ahlaka aykırılık, örneğin, isteği ile iflas etmek, polis nezareti altında bulunmak, hapis (sadece hapiste bulunduğu süre için), mahkeme kararıyla kamu görevlerinden mahrum edilmiş olmak, 5 yıl veya daha fazla hüküm giymiş olmak, (TU No. 223 Md. 2).
Geçici Yetersizlik Durumları (5 yıl) :
- Zimmete geçirme ve kamu fonları üzerinde haksız tasarruf sağlama, şantaj, rüşvet, iftira, yalancı şahitlik, sahte belge düzenleme;
- Yağmalama ve mala zarar vermek,
- Hile yapmak ve yanlış bilgi vermek, (7 Ekim 1947 Yasası, Md. 2).
Savoy meclisi üyeleri ve onların neslinden olanların oy hakkı yoktur (Anayasanın geçici hükmü XIII).

- Lüksemburg**
- Lüksemburg medenî haklarının kaybı,
 - Bir suçtan mahkûmiyet,
 - Hırsızlık, çalınmış malları bilerek satın alma, dolandırıcılık, güveni kötüye kullanma, yalancı şahitlik, sahte bilgi verme, yanlış yorum yapma gibi suçlardan mahkûmiyet,
 - Genelev işletmek ve ahlaka aykırı suçlardan mahkûm olmak,
 - Vesayet ehliyetsizliği,
 - iflas,
 - Mahkeme kararıyla haklardan mahrum olmak ve bir güvenlik kurumunda tutuklu bulunmak (L.E. Md. 4).
- Hollanda**
- Akıl zayıflığı,
 - Medenî hakların kaybı,
 - Önceki mahkûmiyetler,
 - Bir yıldan fazla hapis cezası almak ve 3 yıl içinde aynı suçun tekrarlanması ile mahkemece mahkûm edilmek (Grw. Md. 90; KW. Md. B 3),
 - Hapis (sadece hapiste geçen süre için).
- İngiltere**
- Seçimlerde yolsuzluk veya yasal olmayan uygulamalar nedeniyle oy hakkından mahrum olmak, (RPA 1949 Bölüm 140),
 - Akıl zayıflığı,
 - Asilzadelik (İrlanda asilleri hariç), (Asiller Yasası 1963 Bölüm 5).

6. Oy Hakkının Kullanılması İçin Diğer Resmî Koşullar

- Belçika** Seçmen kütüğünde adı bulunmak, (CE. Md. 14).
- Danimarka** Seçmen kütüğünde adı bulunmak (vgl. § 1.3).
- Federal Almanya** Seçmen kütüğünde adı bulunmak veya bir seçmen kartına sahip olmak (BWahlG § 14).
Seçmen kartı, sahibine posta ile oy kullanma veya seçim bölgesinin değişik bir semtinde oy kullanma hakkı verir. (BwahlG § 14).

Fransa	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (CE Md. L. 9).
İrlanda	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (EA 1963 Bölüm 5).
İtalya	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (TU No. 223 Md. 4).
Lüksemburg	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (LE Md. 2).
Hollanda	Seçmen kütüğünde adı bulunmak; vatandaşlara ayrıca bir de seçmen kartı verilir. Bu kart olmadan oy kullanılamaz (KW. Md. I 6, 7 ve 31).
İngiltere	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (RPA 1949, Bölüm 1).

III. SEÇİLME YETERLİĞİ

1. En Az Seçilme Yaşı

Belçika	25 (Anay. Md. 50) Millet Meclisi için, 40 (Anay. Md. 56) Senato için,
Danimarka	20 (vgl § 2),
Federal Almanya	18 (BWahlG § 15),
Fransa	23 (CE Md. L 44),
İrlanda	21 (Anay. Md. 16.1; EA. 1923, Bölüm 51),
İtalya	25 (Anay. Md. 56.3),
Lüksemburg	21 (Anay. Md. 52),
Hollanda	25 (Grw. Md. 94),

Fransa	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (CE Md. L. 9).
İrlanda	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (EA 1963 Bölüm 5).
İtalya	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (TU No. 223 Md. 4).
Lüksemburg	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (LE Md. 2).
Hollanda	Seçmen kütüğünde adı bulunmak; vatandaşlara ayrıca bir de seçmen kartı verilir. Bu kart olmadan oy kullanılamaz (KW. Md. I 6, 7 ve 31).
İngiltere	Seçmen kütüğünde adı bulunmak (RPA 1949, Bölüm 1).

III. SEÇİLME YETERLİĞİ

1. En Az Seçilme Yaşı

Belçika	25 (Anay. Md. 50) Millet Meclisi için, 40 (Anay. Md. 56) Senato için,
Danimarka	20 (vgl § 2),
Federal Almanya	18 (BWahlG § 15),
Fransa	23 (CE Md. L 44),
İrlanda	21 (Anay. Md. 16.1; EA. 1923, Bölüm 51),
İtalya	25 (Anay. Md. 56.3),
Lüksemburg	21 (Anay. Md. 52),
Hollanda	25 (Grw. Md. 94),

İngiltere 21 (Parlamento Seçimleri Yasası 1965, Bölüm 7).

2. Uyrukluk

Belçika Doğumla Belçika vatandaşı olanlar veya daha sonra tam olarak Belçika vatandaşlığını kazanmış olanlar (Anay. Md. 50 ve 56).

Danimarka Danimarka vatandaşları. (grl § 30.1).

Federal Almanya En az 1 yıldır Alman vatandaşı olanlar (BWahlG § 15).

Fransa En az 10 yıldır Fransız vatandaşı olanlar (CE. Md. L. 44; LO. 128).

İrlanda İrlanda vatandaşları (Anay. Md. 16.1; EA 1923, Bölüm 51).

İtalya İtalyan vatandaşları (Anay. Md. 56.3 ve 48.1).

Lüksemburg Lüksemburg vatandaşları (LE Md. 98).

Hollanda Hollanda vatandaşı veya Hollanda tebası olarak resmî bir biçimde tanınanlar (Grw. Md. 94).

İngiltere İngiliz vatandaşları (İngiliz Vatandaşlık Yasası 1948, Bölüm 31).

3. (a) Seçilme Yetersizliği Koşulları

- Belçika
- Medeni ve siyasal hakların kaybı (Anay. Md. 50 ve 56),
 - Mahkeme kararıyla seçme ve seçilme hakkından mahrum olmak. (CE. Md. 227),
 - Görev uyuşmazlığı (ek'e bakınız).

- Danimarka — Folketing (*) üyesi olma konusunda halkın gözünden düşürücü bir suçtan dolayı mahkûm olmak. (grl. Md. 30.1; vgl. § 2).
- Federal Almanya — Oy hakkının kaybı (BWahlG 16),
— Mahkeme kararıyla kamu görevlerinden yasaklanmış olmak (BWahlG 15).
- Fransa — Mahkeme kararıyla seçme ve seçilme haklarından mahrum olmak (CE Md. LO. 129, 130),
— Görev uyuşmazlığı (ek'e bakınız).
- İrlanda — 6 ayı geçen ağır çalışma cezasına mahkûm olmak veya İrlanda mahkemesince ağır hapis cezasına mahkûm edilmek,
— Hileli iflas,
— Akıl zayıflığı, akıl hastalığı,
— Seçimlerle ilgili yolsuzluk veya diğer suçlardan mahkûm olmak (EA 1923 Bölüm 51),
— Görev uyuşmazlığı.
- İtalya — Oy hakkının kaybı (Anay. Md. 56.3 ve 65.1),
— Görev uyuşmazlığı (ek'e bakınız).
- Lüksemburg — Oy hakkının kaybı,
— Mahkeme kararıyla seçilme hakkından mahrum olmak (LE Md. 88).
- Hollanda — Oy hakkının kaybı, (Grw Md. 94 ve 90.3),
— Görev uyuşmazlığı (ek'e bakınız).
- İngiltere — Akıl hastalığı (Akıl Sağlığı Yasası 1959),
— Önceki 5 yıl içinde, sorumsuz iflas etmek (iflas Yasası 1883, Bölüm 32 ve 33, BA 1890 Bölüm 9),
— Seçimlerle ilgili olarak, son 5 yıl içinde, yolsuzluk veya yasal olmayan uygulamalar nedeniyle mahkûm olmak, (RPA Bölüm 139, 140),
— Görev uyuşmazlığı.

(*) Danimarka parlamentosu.

b) Adayları Seçilme Hakkından Mahrum Bırakmaya Yetkili Makam

Belçika	Mahkemeler
Danimarka	Folketing (grl. § 33)
Fransa	Mahkemeler
İrlanda	Mahkemeler
İtalya	Listede adı bulunmayan adaylar itirazlarını «Çevre Seçim Komitesine» yapabilirler (TU No, 223 Md. 20). Bundan sonraki itirazlar uyuşmazlık Mahkemesi ve Yargıtay'a yapılır (TU No. 223 Md. 42 ve 45). Seçilmiş durumda bulunan bir adayın seçilme hakkının elinden alınmasına Meclis karar verir. (Anay. Md. 66).
Lüksemburg	Mahkemeler
Hollanda	Meclis, (Grw. Md. 108)
İngiltere	Mahkemeler. Adayların kabul edilip edilmeyeceğine genellikle Bölge Seçim Memuru karar verir (PER 13).

4. Partilerin Parlamenteoya Girebilmesi İçin Gerekli Oy Yüzdesi Koşulu

Belçika	Yoktur.
Danimarka	Parlamentoda temsil edilebilmek için bir parti, — Bir seçim bölgesi üyeliğini, — Geçerli oyların en az % 2'sini, (yaklaşık 60.000), — Veya en az 3 seçim bölgesinin 2'sinde ortalama her sandalyeye düşen oy kadar oy (yaklaşık 20.000) elde etmelidir (vgl. § 43.1).

Federal Almanya — Toplam ikinci oyların % 5'inden az veya birinci oylarla saptanan temsilciliklerden 3'ten az temsilcilik kazanmış partiler parlamentoda temsil edilemez (BWahlG § 6.4).

Fransa Yoktur.

İrlanda Yoktur.

İtalya Yoktur.

Lüksemburg Yoktur.

Hollanda Yoktur.

İngiltere Yoktur.

5. Bir Parti Yasaklanabilir mi?

Belçika Hayır.

Danimarka Hayır.

Federal Almanya Evet,

Amaçları nedeniyle veya taraftarlarının davranışları ile hür demokratik temel düzeni bozmaya veya ortadan kaldırmaya veya Federal Cumhuriyetin varlığını tehlikeye düşürmeye teşebbüs eden partiler Anayasaya aykırıdır; Anayasaya aykırılık kararı Federal Anayasa Mahkemesi tarafından verilir (GG. § 21.2)

Aşırı uç sağ kanat SRP (Sozialistische Reichspartei) ile Alman Komünist Partisi (KPD) yasaklanmıştır.

Fransa Hayır.

İrlanda

Evet,

Kurulan her partinin gerçek bir parti olduğu ve seçimlere katılmak üzere örgütlendiğinin Siyasal Partiler Sicil Memuruna kanıtlanması gerekir. (EA. 1963, Bölüm 13)

İtalya

Hayır.

«Gizli dernekler ve siyasal amaçlar peşinde koşan, dolaylı yoldan olsa bile yarı askerî örgütlere araç olan dernekler yasaklanmıştır» (Anay. Md. 18.2).

Anayasanın bu bölümü anayasal anlamdaki Partilerle değil, suç oluşturan derneklerle ilgilidir.

Lüksemburg

Hayır,

Hollanda

Hayır,

İngiltere

Hayır,

IV. SEÇİMLERDEN ÖNCEKİ İŞLEMLER

1. (a) Seçim Bölgelerinin Sınırlarının Saptanması

Belçika

30 seçim bölgesinin sınırları yasayla saptanmaktadır.

Danimarka

Seçim bölgelerinin sınırları yasayla saptanmaktadır.

3 seçim çevresi vardır, (Büyük Kopenhag, Adalar ve Jutland) bunlar da 17 seçim bölgesine bölünmüştür. Bu 17 seçim bölgesi de 103 mahalleye ayrılmıştır.

Ana Danimarka topraklarının dışında, 2 seçim çevresi vardır: Faroes ve Greenland; her biri iki temsilci çıkarır.

Federal Almanya

248 seçim bölgesinin sınırları Federal Başkan tarafından atanan Daimi Sınır Komisyonu tarafından saptanır. (BWahlG § 2).

İrlanda

Evet,

Kurulan her partinin gerçek bir parti olduğu ve seçimlere katılmak üzere örgütlendiğinin Siyasal Partiler Sicil Memuruna kanıtlanması gerekir. (EA. 1963, Bölüm 13)

İtalya

Hayır.

«Gizli dernekler ve siyasal amaçlar peşinde koşan, dolaylı yoldan olsa bile yarı askerî örgütlere araç olan dernekler yasaklanmıştır» (Anay. Md. 18.2).

Anayasanın bu bölümü anayasal anlamdaki Partilerle değil, suç oluşturan derneklerle ilgilidir.

Lüksemburg

Hayır,

Hollanda

Hayır,

İngiltere

Hayır,

IV. SEÇİMLERDEN ÖNCEKİ İŞLEMLER

1. (a) Seçim Bölgelerinin Sınırlarının Saptanması

Belçika

30 seçim bölgesinin sınırları yasayla saptanmaktadır.

Danimarka

Seçim bölgelerinin sınırları yasayla saptanmaktadır.

3 seçim çevresi vardır, (Büyük Kopenhag, Adalar ve Jutland) bunlar da 17 seçim bölgesine bölünmüştür. Bu 17 seçim bölgesi de 103 mahalleye ayrılmıştır.

Ana Danimarka topraklarının dışında, 2 seçim çevresi vardır: Faroes ve Greenland; her biri iki temsilci çıkarır.

Federal Almanya

248 seçim bölgesinin sınırları Federal Başkan tarafından atanan Daimi Sınır Komisyonu tarafından saptanır. (BWahlG § 2).

Fransa	470 seçim bölgesinin sınırları İçişleri Bakanlığı tarafından saptanır (LO. No. 72 521.29 Haziran 1972) ve Parlamento tarafından bir yasayla onaylanır (Anay. Md. 34).
İrlanda	Seçim bölgelerinin (şu anda 48 tanedir) sınırları yasayla saptanmaktadır. (Anay. Md. 16).
İtalya	32 seçim bölgesinin sınırları başkanlık kararnamesiyle saptanmıştır (Başkanlık Kararnamesi 30.3.1957, No. 361 a).
Lüksemburg	Anayasaya göre ülke 4 seçim bölgesine ayrılmıştır (Anay. Md. 51).
Hollanda	18 seçim bölgesinin sınırları yasayla saptanmıştır (KW. Md. E 1).
İngiltere	635 seçim bölgesinin sınırları yasayla saptanmıştır (Avam Kamarası (Sandalyelerin Yeniden Dağılımı) Yasaları 1949 ve 1958).

b) Seçim Bölgesinin Sınırlarının Saptanmasındaki Ölçütler

Belçika	Temsilcilerin nüfusa oranı yasayla saptanır. En azından her 45.200 kişiye 1 temsilci düşmelidir. (Anay. Md. 49).
Danimarka	Başkent 3 büyük seçim bölgesine ayrılmıştır. Diğer 14 seçim bölgesinin sınırları merkez kasabaların (county boroughs) sınırlarıyla uyumludur (vgl. § 17.2). Sandalyeler seçim bölgeleri arasında şu ölçülere göre dağıtılır: Orada yaşayanların sayısı, seçmenlerin sayısı, seçim bölgesinin alanı (grl. § 31.3; vgl. § 17).
Federal Almanya	— Her seçim bölgesi birbirine benzer alanlardır; — Eyalet sınırları gözönünde bulundurulmak zorundadır; — Bir seçim bölgesinin nüfusu, seçim bölgelerinin ortalama nüfusunun % 33'ünden fazla veya az olamaz; — Komün, bölge ve kasaba sınırları olanaklar ölçüsünde gözönünde bulundurulur (BWahlG § 3).

Fransa	Bölgeler, nüfus büyüklüklerine göre çıkaracakları temsilci sayısı ile orantılı olarak seçim bölgelerine ayrılırlar (29 Haziran 1972 Yasası LO No. 72 - 521) Hiçbir bölge 2'den daha az temsilci çıkaramaz.
İrlanda	— En az her 30.000 kişiye bir milletvekili düşmelidir (Anay. Md. 16.2.2). — 20.000 kişi birden daha çok milletvekili çıkaramaz. (Anay. Md. 16.2.2). — Bir üye ile temsil edilecek vatandaş sayısı - uygulanabildiği ölçüde - tüm ülkede aynı olmak zorundadır (Anay. Md. 16.3) — Hiçbir seçim bölgesi Dail'e (*) üçten az temsilci yollayamaz (Anay. Md. 16.2.6).
İtalya	— Seçim bölgesi sınırları il sınırları temel alınarak düzenlenir. (TU No. 361'e ek).
Lüksemburg	Seçim Yasasına göre, bir temsilciyi 4.000'den az, 5.500'den fazla kişi çıkaramaz (Anay. Md. 51).
Hollanda	— Seçim bölgeleri il bölünmelerine uygun olarak düzenlenmiştir; 2 seçim bölgesi olan Gelderland ve Kuzey Brabant, 3 seçim bölgesi olan Kuzey Hollanda ve 4 seçim bölgesi olan Güney Hollanda ayrıksı bir durum oluşturur (KW. Md. E 1 Tablo A).
İngiltere	— Seçim bölgelerinin sayısı, yasa gücünde kararname değişiklikleri saklı kalmak koşuluyla 625 olarak saptanmıştı. (RPA 1949); 1970'de ise 635 olarak değiştirilmiştir; — İdari sınırlar gözönünde bulundurulur; — Seçim bölgeleri nüfusları bakımından benzer büyüklükte olmalıdır. (Avam Kamarası (Sandalyelerin Yeniden Dağılımı) Yasası Bölüm 2, 2 nci sch).

(*) *İrlanda Parlamentosu.*

2. Yerel, Bölgesel ve Ulusal Düzeyde Seçim Yetkili Organları

Belçika

Ana Seçim Bölgesi Bürosu : İlk başvuru mahkemesi başkanı veya sulh mahkemesi başkanının başkanlığında, başkanın atadığı 4 danışman üye, 4 yedek danışman üye ve bir sekreterden oluşur. Bu büro yalnızca seçim hazırlıkları ve seçim bölgelerini oluşturan kantonlarda kullanılan oyların genel sayımından sorumludur.

Ana Kanton Bürosu : Seçim ve sayım bürolarının başkan ve danışman üyelerini atayan bir hâkim başkanlık eder.

Temel olarak seçim işlemlerinin denetlenmesinden ve kanton düzeyinde sayım sonuçlarının alınmasından sorumludur.

Sayım Bürosu : Seçim kantonunun merkez kasabasında bulunur ve bir başkan, 4 danışman üye ve bir sekreterden oluşur.

Oy Verme Yerleri : Bir başkan, 4 danışman üye ve bir sekreter tarafından yönetilir.

Belediye Başkanı ve Belediye Meclisi Üyeleri Kuruluşu : Seçmen kütüklerinden sorumludur. Her yılın 1 Nisan günü seçmen listesini hazırlar ve yayınlırlar.

Bölge Komiseri : Seçim bölgesi düzeyinde bir takım idari görevleri vardır.

Danimarka

Her ilçede bölgedeki yerel konsey üyelerinden ve ilçede ikamet eden seçmenlerden oluşan bir seçim komitesi bulunmaktadır (vgl. § 18).

Seçim komitesi seçim hazırlıklarını yapar, yani,

- Oy verme gününü açıklar (vgl. § 39),
- Adaylık tekliflerini kabul eder (vgl. § 19),
- Adayların yasal koşulları yerine getirip getirmediklerini denetler (vgl. § 19)
- Hangi oyların geçersiz olduğuna karar verir (vgl. § 39),
- Mahallede seçim sonuçlarını açıklar (vgl. § 39),
- Geçerli adaylık tekliflerini kaymakama sunar (vgl. § 19).

Amtmand (kaymakam) kral tarafından atanır.

- Partiler teklif ettikleri adaylar hakkında kaymakama bilgi verirler (vgl. § 22).

- Seçim komiteleri tek tek ilçe adaylarının isimlerini kaymakama sunarlar (vgl. § 19 ve 22).
- Kaymakam seçim komitelerine hangi adayların uygun olduğuna dair bilgi verir (vgl. § 22).
Merkezi seçim yetkilisi olan İçişleri Bakanlığı ise;
- Partileri kaydeder (vgl. § 23.2 - 4),
- Sandalyelerin dağılımını düzenler (vgl. § 42 - 48) ve
- Seçilmiş olan adaylara seçimlerinin onaylandığına dair bildirimde bulunur (vgl. § 49).

Federal Almanya

- Seçim organlarının başkanları Eyalet Hükümeti veya onun yetkili kılacağı bir makam tarafından atanır. (BWahlG § 9), Bu yetkililer,
- Seçimlerin zamanında ve en doğru bir biçimde yapılmasını emniyet altına alır,
 - Oyların geçerliliği konusunda karar verir (BWahlG § 40),
 - Seçim çevrelerinde seçim sonuçlarını ilan eder, (BWahlG § 37),
Bölge Seçim Memuru : Diğer baş memurlar gibi atanır,
 - Seçim bölgesinde adaylık tekliflerini kabul eder ve inceler (BWahlG § 19 ve 25);
 - Adaylık tekliflerini ilan eder (BWahlG § 34);
 - Kazanan adaylara bildirimde bulunur ve seçimi kabul edip etmediklerini bildirmelerini ister. BWahlG § 41.2).
Bölge Seçim Komitesi : Başkanla aynı şekilde atanır.
 - Adaylık tekliflerinin kabul edilip edilmediğini saptar (BWahlG § 26),
 - Oyların geçerliliği konusunda başkanın kararlarının doğruluğunu saptayabilir (BWahlG § 40),
 - Seçim bölgesinde seçim sonuçlarını ilan eder, (BWahlG § 41).
Eyalet Seçim Memuru : Diğer başkanlar gibi atanır.
 - Seçimi ilan eder ve listelerin sunulması için çağrıda bulunur (BWahlO § 29),
 - Listeleri kabul ve kontrol eder. (BWahlO § 19),
 - Hangi Eyalet listelerinin onaylandığını ilan eder, (BWahlO § 39),

- Kazananlara bildirimde bulunur ve onlardan seçimi kabul edip etmediklerini bildirmelerini ister (BWahlO § 42.3).
Eyalet Seçim Komitesi : Başkanla aynı şekilde atanır.
- Eyalet listelerinin kabul edilip edilmeyeceği konusunda karar verir (BWahlG § 28.1),
- Bölge seçim komitesinin kararlarına karşı itirazları karara bağlar (BWahlG § 26.2),
- Eyalette seçim sonuçlarını ilan eder (BWahlG § 42)
Federal Seçim Komitesi : İçişleri Bakanı tarafından atanır.
- Hangi partilerin seçimlere katılmak için gerekli koşulları sağladığına karar verir (BWahlG § 18.3),
- Eyalet seçim komitesinin kararlarına karşı itirazları karara bağlar (BWahlG § 28.2),
- Her Eyalet listesinin kaç sandalye kazandığını ve hangi adayların seçildiğini saptar (BWahlG 42.2).

Fransa

Seçim Bürosu : Komündeki seçmenler arasından atanan 1 başkan, en az 4 üye ve bir sekreterden oluşur. Başkan, belediye başkanı, belediye başkan yardımcısı veya belediye meclisi üyesidir. Seçim bürosunun üyeleri adaylar tarafından atanır. Seçim bürosu seçimlerin yönetiminden sorumludur (R. 42 - 44).

İdari Komite : Komün belediye başkanı, idarenin bir temsilcisi ve belediye meclisinin bir temsilcisinden oluşur.

1 Aralıktan başlayarak her yıl seçmen kütüklerini gözden geçirir (CE. Md. L 17).

İrlanda

Seçim memuru, her seçim bölgesi için bir baş memur atar. Seçim baş memurunun sekreterleri bulunabilir (EA 1923, Bölüm 35).

Seçim memuru, bir şerifi olmayan seçim bölgelerinde ilçe kayıt memuru gibi görev yapar, birden fazla kayıt memuru olan yerlerde seçim memuru Yerel Yönetim Bakanı tarafından atanır. (EA 1963, Bölüm 11). Görevleri;

- Parlamento kâtibinin resmî çağrısını almak, (EA 1963, Bölüm 12),
- Seçimlerin yapılacağına dair genel bir bildiri yayınlamak ve adaylık tekliflerini istemek, (EA 1923, Kural 1, Kısım 1, 5 inci sch)
- Adaylık tekliflerini kabul etmek ve işleme koymak (6. ve 9. Kurallar),
- Oy verme yerlerini hazırlamak (EA 1963, Bölüm 31),
- Seçmen kartlarını hazırlamak (EA 1963, Bölüm 23),
- Oy gizliliğini emniyet altına almak,
- Sayımı yönetmek (EA, 1923, Bölüm 27),
- Seçim sonuçlarını ilan etmek. (EA 1923 Kural 43, Kısım 1 5 inci sch, EA 1963 Bölüm 12),
- Seçilen adayları parlamento kâtibine bildirmek, (EA 1963, Bölüm 12).

İtalya

Yerel düzeyde :

- *Yerel Seçim Komitesi* her 6 ayda seçmen kütüklerini gözden geçirir (TU No. 223 Md. 16). Bu komite belediye başkanı ve belediye meclisinin 4 üyesinden oluşmaktadır (TU No. 223 Md. 12).
- Belediye başkanı, seçim kampanyasını açarak Başkanlık kararnamesiyle nüfus hakkında bilgi verir ve kütüklerde ve listelerde seçmenlerin ve adayların kayıt kontrolünü yapar (TU No. 361 Md. 11 ve 30, TU No. 223 Md. 8 ve 9).
- *Her seçim çevresindeki yönetim organı*, seçimlerin yolunda gitmesinden sorumludur (TU No. 361 Md. 44). Başkan, Uyuşmazlık Mahkemesi başkanı tarafından atanır. (TU No. 361 Md. 35), üyeler ise başkan ve *yerel seçim komitesi* tarafından atanır. (TU No. 361 Md. 36 ve 37).

Bölgesel düzeyde :

- *Bölge seçim komitesi*, başka ülkelerde benzeri olmayan bir organdır. Yetki alanı eski bölge mahkemeleriyle aynıdır. Bir başkan (baş hâkim) ve başkanın atayacağı dört üyeden oluşur (TU No. 223 Md. 22).

- * Belediye başkanları her seçim çevresinin seçmen kütüklerini bu komitenin incelemesine sunarlar (TU No. 223 Md. 28).
- * Komite seçmen kütüklerine yazılma ve seçmen kütüklerinden çıkarılma ile ilgili başvurular hakkında karar verir. (TU No. 223 Md. 29).
- * Yerel seçim komitesinin eylemlerine karşı itirazları karara bağlar, yani yerel seçim komitesinin tüm faaliyetlerini denetler (TU No. 223 Md. 29).

— *Merkez Seçim Bölgesi Bürosu* : Biri başkan üç hâkimden oluşur. Bunlar Uyuşmazlık Mahkemesi başkanı tarafından atanır (TU No. 361 Md. 13). Aday listeleri bu büroya sunulur, bu büronun adayları reddetme hakkı vardır (TU No. 361 Md. 22).

Seçim çevrelerindeki yönetim organlarının kararlarına karşı itirazları değerlendirir ve şüpheli oylar hakkında karar alır (TU No. 361, Md. 76). Her liste için kullanılan oy sayısını ilan eder ve sandalyeleri dağıtır (TU No. 361, Md. 77).

Artık oyları saptar ve merkezi ulusal seçim bürosuna dağıtılmamış sandalyeler ve kullanılmamış oy yüzdesi hakkında bilgi verir (TU, No. 361, Md. 77).

Listeler üzerinde adayların sırasını düzenler (TU No. 361, Md. 77).

Ulusal düzeyde :

Merkezi Ulusal Seçim Bürosu : Yargıtay bünyesinde kurulmuştur ve Yargıtay'ın bir bölüm başkanı ile mahkemenin birinci başkanı tarafından atanan 4 üyeden oluşur (TU No. 361, Md. 12),

Merkez bölge bürosunun kararlarına karşı itirazları karara bağlar (TU No. 361, Md. 23),

Her liste için kullanılan toplam oyları ilan eder ve artan sandalyelerin dağılımını yapar (TU No. 361, Md. 83).

Lüksemburg

Her seçim çevresi en az bir *seçim bürosuna* sahiptir. Genellikle bir hâkim başkanlığında ve başkanın seçmenler arasında atayacağı 4 üye ile bir sekreterden oluşur (LE Md. 54 - 56).

Seçim bürosu seçimin örgütlenmesi ve oyların sayımından sorumludur (LE Md. 68 - 81; 116 - 127).

Her kantonun merkez kasabasında bir *ana seçim bürosu* bulunur. Bu büroya bölge mahkemesinin başkanı veya onu temsilen bir sulh hâkimi başkanlık eder (LE Md. 55). Diğer üyeler, decelerine göre atanmış hâkimler veya seçmenler arasından başkanın atayacağı kişilerdir (LE Md. 56 - 58). Ana seçim bürosu seçimlerin örgütlenmesinden sorumludur, kazanan adayları ilan eder ve itirazları kabul eder (LE Md. 52 ve 106 - 108).

Hollanda

Yerel düzeyde;

Komünler, 3 üyeden oluşan bir *seçim bürosu* tarafından kontrol edilen seçim çevrelerine bölünmüştür (KW. Md. E 3.2).

Belediye başkanı ve belediye meclisinden oluşan *komün yürütme organı* komünde kayıtlı seçmenler arasından seçim bürosu üyelerini atar (KW Md. E 4),

Seçim bürosu;

— Seçimlerin düzenli bir biçimde yapılmasından (KW. Md. I 39.1),

— Oyların sayımından (KW. Md. L 6) sorumludur. Seçim bürosunun başkanı, seçim çevresindeki seçim sonuçlarını ilan eder (KW. Md. L 9.1).

Bölgesel düzeyde;

Her seçim bölgesi 5 üyeden oluşan *ana seçim bürosu* tarafından idare edilir. Büronun bulunduğu komünün belediye başkanı büroya başkanlık eder. 4 üye ve 3 yedek üye İçişleri Bakanı tarafından 5 yıllık dönem için atanırlar (KW Md. E 6).

Ana seçim bürosu,

— Oyların ikinci sayımından sorumludur (KW. Md. M 4.1).

— Çeşitli liste ve adayların ne kadar oy aldığını saptar (KW. Md. M 4.1 b; M 4 I a).

— Kendi inisiyatifiyle veya bir veya daha çok seçmenin başvurusuyla oyların yeniden sayımını düzenler (KW. Md. M 3; M 3.1).

Ulusal düzeyde;

Lahey'de bulunan *Merkezi Seçim Organı* 4 yıl-

lık dönem için, Kral tarafından atanan 5 üye ve 3 yedek üyeden oluşur (KW. Md. A 1).

Bu'organ;

- Her ana seçim bürosunun raporlarını alır (KW. Md. N 1),
- Her liste ve aday için kullanılan oyların sayımını yapar (KW. Md. N 2.1,2),
- Seçilen adaylar arasında sandalye dağılımını yapar (Kw. Md. N 19),
- Seçimin genel sonuçlarını ilan eder (KW. Md. N 21).

İngiltere

Seçim memuru her seçim bölgesinde seçimin yönetiminden sorumludur (RPA 1949 Bölüm 16 (İskoçya ve Kuzey İrlanda) İngiltere Yerel Yönetim Yasası 1972 Bölüm 40). Parlamento seçimlerinde bu kişi;

- İlçe seçim bölgelerinde şerif,
 - Londra'daki kasaba seçim bölgelerinde belediye başkanı,
 - Diğer kasaba seçim bölgelerinde ise bölge konseyinin başkanıdır.
- Görevleri;
- Parlamento seçim çağrısını almak (PER 3),
 - Seçim bildirisini yayınlamak ve adaylık tekliflerinin verilmesi için çağrıda bulunmak (PER 6),
 - Adaylık tekliflerini ve teminat paralarını kabul etmek ve geçerli olup olmadıklarını karara bağlamak (PER 13),
 - Adaylık tekliflerini yayınlamak, (PER 15)
 - Mektupla seçimi düzenlemek, (PER 25),
 - Baş memurları atamak, (PER 27),
 - Seçmen kartlarını hazırlamak (PER 29),
 - Gizlilik bildirilerini denetlemek (PER 32),
 - Sayımın yürütülmesini denetlemek (PER 45),
 - Geçersiz oyları saptamak (PER 48),
 - Sonuçları ilan etmek (PER 51),
 - Çağrıyı geri yollamak (PER 52),
 - Saray kâtibine seçimle ilgili belgeleri teslim etmek (PER 56),
 - Seçim bölgesinde seçim sonuçlarını ilan etmek, (PER 51).

3. Oy Verme Tarihi

a) Oy Verme Gününü Saptayan Yetkili Organ

Belçika	Kraliyet kararnamesi yoluyla yürütme organı, (CE Md. 106).
Danimarka	Başbakan (şekilsel olarak kral) (grl. § 12.2, vgl, § 77.1).
Federal Almanya	Federal Cumhurbaşkanı (BWahlG § 16) Federal Başbakan tarafından da onaylanması gerekir. (GG, Md. 58).
Fransa	Anayasanın koyduğu sınırlar içinde hükümet.
İrlanda	Yerel Yönetim Bakanının emriyle saptanır. Ancak seçim aday gösterme süresinin bitiminden sonraki 8 ile 16. günler arasında yapılmak zorundadır (EA 1963, Bölüm 24).
İtalya	Cumhurbaşkanı (TU No. 361, Md. 3).
Lüksemburg	Anayasanın koyduğu sınırlar içinde hükümet.
Hollanda	Seçim günü yasayla belirlenir (KW. Md. F 1 ve I 1).
İngiltere	Seçim yeni parlamento kurulması için yapılan kraliyet bildirisinden sonraki 17 gün içinde yapılmalıdır (PER 1).

b) Oy Verme Günü

Belçika	Pazar (CE Md. 105).
Danimarka	Normal olarak Salı.
Federal Almanya	Pazar veya genel tatil günü (BWahlG § 16).

Fransa	Pazar (L. 55).
İrlanda	Geleneksel olarak Salı, Çarşamba veya Perşembe. (EA 1963, Bölüm 24).
İtalya	Normal olarak Pazar ve Pazartesi sabahı.
Lüksemburg	Pazar (27 Haziran 1956 Yasası).
Hollanda	Adaylık teklifleri Nisan'ın ikinci Salı'sına kadar sunulmak zorundadır (KW. Md. F 1). Seçim bu tarihten sonraki 43. gün yapılır. (KW. Md. I 1), (yani Çarşamba günü).
İngiltere	Geleneksel olarak Perşembe.

4. Seçmen Kütükleri

a) Sorumlu Organ

Belçika	Belediye başkanı ve belediye meclisi üyeleri kurulu (CE Md. 10 ve 17).
Danimarka	Belediye Meclisi (vgl. § 3.1).
Federal Almanya	Yerel yetkili (BWahlG § 17; BWahlO §§ 13 et seq).
Fransa	İdarî Komite (CE Md. L. 7).
İrlanda	Yönetim alanına göre ya ilçe konseyi ya da merkez ilçe korporasyonu (EA 1963, Bölüm 7).
İtalya	Yerel Seçim Komitesi (TU No. 223, Md. 5).
Lüksemburg	Belediye başkanı ve belediye meclisi üyeleri kurulu. (LE, Md. 6).
Hollanda	Komün yürütme organı (KW. Md. D 1).
İngiltere	Kayıt memuru (RPA 1949, Bölüm 7).

b) Seçmen Kütüğünde Yer Alma Koşulları

Belçika	En az 6 aydan beri komünde ikamet eden seçme hakkına sahip tüm vatandaşlar (CE Md. 10).
Danimarka	Seçme hakkına sahip tüm vatandaşlar, (vgl. § 3.1).
Federal Almanya	ilgili komün bölgesinde seçimden 35 gün önce kaydedilmiş tüm vatandaşlar (BWahlO § 15). Özel Hükümler: — Yukarıda bahsedilen tarihler arasında ve seçim tarihinde ikametgâhını değiştirmiş olanlar (BWahlO § 15), — Yurt dışında görev yapan ve Almanya'da bir adresi bulunmayan kamu görevlileri (BWahlO § 16).
Fransa	— Gerçek ikametgâhları komünde olan ve en az 6 aydan beri orada ikamet edenler, — Komüne doğrudan ya da aynı olarak 5 kez arka arkaya vergi ödeyenler, — Komünde ikamet etmeyen fakat oy hakkını komünde kullanma arzusunu beyan etmiş olanlar (CE Md. L 11).
İrlanda	15 Eylül'de İrlanda vatandaşlığına sahip olan ve seçim bölgesinde ikamet edenler ve seçim kütüğü yürürlüğe girdikten sonraki 15 Nisana kadar 18 yaşını doldurmuş olanlar (EA 1963, Bölüm 2; Seçmen ve Jürilerin Kaydedilmesi Yasası 1963, Bölüm 5).
İtalya	Seçme hakkına sahip ve komünde kayıtlı olan vatandaşlar (TU No 223, Md. 4).
Lüksemburg	Komünde ikamet eden tüm seçmenler (LE Md. 6).
Hollanda	Komünde ikamet eden tüm seçmenler (KW. Md. B 2).

İngiltere

Tüm seçmenler (RPA 1949, Bölüm 8).

c) Seçmen Kütüklerine İtiraz

Belçika

- Seçmen kütüğüne yanlışlıkla girmiş, unutulmuş veya seçmen kütüğünden silinmiş veya adı, soyadı, mesleği veya ikametgâhı seçmen kütüğünde yanlış olarak yer almış olanlar, kurula itirazda bulunabilirler. Kurul kararlarına itiraz Uyuşmazlık Mahkemesine yapılabilir, (CE, Md. 27). Uyuşmazlık Mahkemesi kararlarına itiraz ise Yargıtay'a yapılır (CE Md. 38).

Danimarka

- Seçmen kütüklerinde yer alma veya almama sorunu mahkemelerde karara bağlanır (vgl. § 15).

Federal Almanya

- Seçmen kütüğü seçimden önceki 20 ile 15. gün arasında halkın denetimine açık olmalıdır. Bu süre esnasında seçmen kütüğünde bulunma veya bulunmama ile ilgili itirazlar yerel makama yapılabilir. Yerel makam kararlarına itiraz ise bölge seçim memuruna yapılır, onun kararı seçim inceleme sürecinin sonuçları dışında, nihaidir (BWahlO § 19).

Fransa

- Seçmenler, seçmen kütükleriyle ilgili itirazlarını idari komiteye yaparlar. Bu komite kararlarına itiraz yerel sulh hâkimine yapılır. İtiraz, aynı zamanda Yargıtay'a da yapılabilir (CE Md. L. 25 - 27).

İrlanda

- Seçmen kütüklerinde bulunma veya kütüklerden silinmiş olma ile ilgili iddialar hakkında kayıt memuru kamuya açık bir oturumda karar verir. Bu kararlara karşı itirazlar bölge mahkemesine yapılabilir. Bu mahkemenin kararlarına itirazlar ise Yargıtay'a yapılabilir (EA 1963, Bölüm 6-8).

İtalya

- Seçmen kütükleri hakkındaki itirazlar ilk olarak bölge seçim komitesine, daha sonra Uyuşmazlık Mahkemesine, son olarak da Yargıtay'a yapılır (TU No. 223, Md. 20, 42, 45).

- Lüksemburg** — Seçmenler, seçmen kütüklerine karşı itirazlarını 10 gün içinde kurula yaparlar (kayıtlar 30 Nisanda kapanır). Seçmen kütüğüne yanlış olarak yazılmış, unutulmuş veya seçmen kütüklerinden silinmiş herhangi bir kimse veya 3. bir şahıs kurul kararlarına karşı sulh mahkemesine itirazda bulunabilir. Yargıtay'a başvurma hakkı vardır (LE Md. 10, 17, 18 ve 36).
- Hollanda** — Seçmen kütüklerinin düzeltilmesi için başvurular yazılı bir biçimde komün yürütme organına sunulur. Bu organ kararlarına karşı itirazlar bir mahkemeye yapılabilir (KW. Md. D, No. 8, 9, 10 - 12).
- İngiltere** — Kayıt memurunun seçmen kütüklerinde bulunma veya unutulma konusundaki kararlarına karşı itirazlar ilçe mahkemesine, mahkeme kararlarına itirazlar ise Uyuşmazlık Mahkemesine yapılabilir (RPA 1949, Bölüm 45).

5. Adaylık Teklifi

a) Adaylık Teklif Formu

- Belçika** — Aday gösterme listeler şeklindedir (CE Md. 115).
- Danimarka** — Liste şeklinde ve tek tek adaylık teklifi sunmak mümkündür (grl. § 24 ve 25). Halen Parlamentoda sandalye sahibi olan bir parti başka bir formalite olmadan seçimlere katılmaya hak kazanır. Yeni bir parti, bir önceki seçimde kullanılan oyların 1/175'ine eşit sayıda imza elde etmek zorundadır (yaklaşık 17.000) (vgl. Md. 23).

- Federal Almanya** — 248 doğrudan seçilecek sandalyeler için adaylar kişisel olarak tek tek adaylık sunarlar. Ancak, genel olarak bu adaylar partiler tarafından sunulur (BWahlG § 20). Geri kalan 248 sandalye için aday listeleri sunulur. Eyalet listeleri sadece partiler tarafından sunulabilir (BWahlG § 24). Bir aday hem doğrudan seçilecek temsilcilik için aday olabilir, hem de aday listelerinde yer alabilir.
- Fransa** — Tek tek aday gösterilir (CE Md. L 123).
- İrlanda** — Tek tek aday gösterilir (EA 1923, sch 5. 3. Kural EA 1963, Bölüm 21 ile tamamlanmıştır).
- İtalya** — Aday gösterme listeler şeklindedir (TU No. 361, Md. 1).
- Lüksemburg** — Aday gösterme listeler şeklindedir, (Anay. Md. 51).
- Hollanda** — Aday gösterme listeler şeklindedir (KW, Md. G 5).
- İngiltere** — Tek tek aday gösterilir.

b) Adaylık Teklifinin Biçimsel Koşulları

- Belçika** — Seçim bölgesine bağlı olarak aday listeleri 200, 400 veya 500 seçmenin imzalarını bulundurmak zorundadır (CE Md. 116).
- Listeler seçim bölgesinden seçilecek aday sayısından daha fazla sayıda isim içeremezler ve yedek adaylar da bu sayının iki katından fazla olamaz. Listeler seçim gününden 3 hafta önce listedeki adaylar tarafından atanmış olan bir imza sahibi tarafından ana bölge seçim ofisine sunulur (CE Md. 115, 117).

Danimarka

- Her aday bölgesindeki 25 - 50 seçmen tarafından yazılı kişisel beyanlarıyla birlikte aday gösterilmek zorundadır (vgl. § 24).
- Adaylık teklifleri seçimden en geç 10 gün önce sunulmalıdır ve aday ile aday gösteren kişiler tarafından imzalanmalıdır (vgl. § 25).

Federal Almanya

- Bölge adaylık teklifleri, ya siyasal partiler ya da seçmen grupları tarafından seçimden önceki 34. gün yazılı bir biçimde bölge seçim memuruna sunulur. (BWahlG § 19, 20).
- Adaylık teklifi sadece adayın ismini içerir.
- Adaylık teklifi bir seçmen grubu tarafından sunuluyorsa, bu teklif seçme hakkına sahip en az 200 kişinin imzalarını taşımak zorundadır (BWahlG § 20.3).
- Eyalet listeleri yalnızca siyasal partiler tarafından sunulabilir. Bu listeler Eyalet Parti Başkanı, ya da Parlamentoda grubu olmayan partiler tarafından sunuluyorsa kişilerin binde birinin imzalarını taşımalıdır (BWahlG § 27).
- Her bölge adaylık teklifi ve liste teklifi ilgili adayın yazılı kabul beyanı ile birlikte sunulur (BWahlG § 30 ve 35).

Fransa

- Adaylar seçimden en az 21 gün önce imzası, soyadı, adı, doğum yeri, doğum tarihi, ikametgâhı ve mesleğini içeren yazılı bir beyanı valiliğe sunarlar. Aynı ayrıntıları içeren bir beyan yedek adaylar için de verilmelidir (CE Md. L. 154, 155).
- Her aday 1.000 Franklık bir teminat yatırır, bu teminat ancak geçerli oyların % 5'ini almaları halinde geri verilir (CE Md. L. 158).

İrlanda

- Adaylık teklifleri seçim çağrısının yapıldığı tarihten sonraki 9. gün saat 12.00'ye kadar uygun seçim memuruna verilmelidir.
- Her adaylık teklifi için 10 Sterlinlik bir teminat yatırılmalıdır. Bu teminat ancak aday seçim kotasının 1/3 oranında oy aldığı zaman geri verilir (EA 1923, Bölüm 20; EA 1969, Bölüm 20).
- Adaylık teklifi, adayın adını ve adresini içermelidir. Ayrıca adayın temsil ettiği partinin adı da bulunabilir.

İtalya

- Bir aday 3 seçim bölgesinden fazla yerde aday olamaz (TU No. 361, Md. 19).
- Aday listeleri, seçim bölgesi seçmenlerinin en az 500 en fazla 1000'inin imzalarını taşımalıdır (TU No. 361, Md. 18).
- Bir liste en az 3 aday belirtmek zorundadır, ancak bu sayı seçim bölgesinden seçilecek temsilci sayısından fazla olamaz (TU No. 361, Md. 18).

Lüksemburg

- Bir parti listesi, seçilecek temsilci sayısından daha fazla isim içeremez (LE, Md. 106).
- Her liste, seçim bölgesinde kayıtlı 25 seçmenin imzasını bulundurmak zorundadır (LE, Md. 106).
- Adaylar, adaylığı kabul ettiklerine dair bir beyanda bulunmalıdır (LE Md. 106).
- Her aday, seçilme yeterliği olan bir yedek aday göstermelidir (LE Md. 106).
- Adaylık tekliflerinin listesi Sulh Mahkemesinin incelemesine sunulmalıdır (LE Md. 107).

Hollanda

- Adaylar, her seçim bölgesinden en az 25 seçmenin imzasını içeren (sabit) parti listeleri ile sunulurlar (KW. Md. G 6).
- Bir listede 30'dan fazla isim bulunamaz (KW. Md. G 8.3).
- Her aday listesi için 1.000 Florinlik bir teminat yatırılır (KW. Md. G 14.1). Bu teminat, kota'nın % 75'i oranında oy elde edilmesi halinde geri verilir (KW. Md. G 14.3).

İngiltere

- Her aday, bir adaylık teklif formunu ilgili seçim memuruna sunar (PER 7).
- Adaylık teklifleri, yeni parlamentonun kurulmasıyla ilgili çağrıdan sonraki 8 gün içinde sunulmalıdır (PER 1).
- Adaylık teklifleri, teklif eden ve bir şahit ile, aynı seçim bölgesinden 8 diğer seçmen tarafından imzalanmış olmalıdır (PER 8).
- Adaylık teklifi için 150 Sterlinlik bir teminat yatırılmalıdır. Bu teminat ancak aday toplam oyların 1/8'ini elde ettiği zaman geri verilir (PER 10 ve 54).

6. Seçim Kampanyası

a) Devlet Tarafından Malî Destek

Belçika	Bu konuda düzenleme yoktur.
Danimarka	Bu konuda düzenleme yoktur.
Federal Almanya	Seçim kampanyası masrafları, her seçmen için 3.50 DM olmak üzere toplam olarak hesaplanır (ParG § 18.1). Bu miktar partilere, kullanılan ikinci oylardaki paylarına göre dağıtılır. İkinci oyların en az % 0.5'ini almış olan ya da bir seçim bölgesinde kullanılan birinci oyların % 10'unu almış olan partiler, eğer 'Eyalet' listelerini geri çekmemişlerse bu hükümden yararlanırlar (Par G § 18.2). Belli durumlarda bağımsız adaylar da harcamalarının karşılanmasını talep edebilirler.
Fransa	Devlet, geçerli oyların en az % 5'ini almış olan adaylara, kâğıt, oy pusulası bastırma, seçim afişleri bastırma, broşürler ve seçim afişlerinin sergilenmesi masrafları için ödemede bulunur (CE Md. L. 166 - 167).
İrlanda	Devlet, — seçim çağrısının yayınlanması ile seçim günü arasında kalan sürede ücretsiz olarak okul salonlarının kullanılmasına; — seçim bölgesinde kayıtlı tüm seçmenlere bir broşürün posta yoluyla ücretsiz olarak dağıtılmasına; olanak sağlar (EA 1923).
İtalya	Seçim kampanyası harcamaları Devlet tarafından karşılanır (2.5.1974 Yasası No. 195; TU No. 361 Md. 120).
Lüksemburg	Bu konuda düzenleme yoktur.
Hollanda	Bu konuda düzenleme yoktur.

İngiltere

- Devlet,
— kamu binalarının seçim toplantıları için kullanılmasına (RPA 1949, Bölüm 82 ve 85) ;
— her seçmene, posta ücreti alınmadan bir broşür yollanmasına (RPA 1949, Bölüm 79) olanak sağ-lar.

b) Seçim Kampanyası Harcamaları ile ilgili Yasal Düzenlemeler

Belçika

Bu konuda düzenleme yoktur.

Danimarka

Bu konuda düzenleme yoktur.

Federal Almanya

Bu konuda düzenleme yoktur.

Fransa

Bu konuda düzenleme yoktur.

İrlanda

Bu konuda düzenleme yoktur.

İtalya

Seçim kampanyası harcamaları yasa ile sınırlan-mıştır (4 Nisan 1956 Yasası, No. 212).

Lüksemburg

Bu konuda düzenleme yoktur.

Hollanda

Bu konuda düzenleme yoktur.

İngiltere

- Her adayın seçim kampanyasında harcayabilece-ği miktar yasa ile sınırlanmıştır :
- İlçe seçim bölgelerinde, 1,075 £ artı, kayıtlı her 6 seçmen için 6p;
 - Kasaba seçim bölgelerinde, 1,075 £ artı, kayıtlı her 8 seçmen için 6p (RPA 1969 Bölüm 8; RPA 1974, Bölüm 1).
- Adayların kişisel harcamaları bu miktar içine katılmamıştır, fakat o da 100 £'i geçemez (RPA 1949, Bölüm 62).
- Seçim kampanyası harcamaları, belli istisnalar dışında, yalnızca adayın kendisi ya da seçim aja-nı tarafından yapılabilir (RPA 1949, Bölüm 61 ve 63).
 - Harcamaların durumu seçim memuruna bildiril-melidir. Bu konuda kasıtlı olarak yapılan tahrif-ler, ceza gerektiren bir suçtur (RPA 1949, Bö-lüm 69; RPA 1969 Bölüm 8). Aday ya da ajanı, harcamalarla ilgili aynı zamanda, bir sulh haki-mine de bildirimde bulunmak zorundadır (RPA 1949 Bölüm 70, RPA 1969 Bölüm 8).

c) Seçim Kampanyası Süresi

Belçika	Bu konuda düzenleme yoktur.
Danimarka	Bu konuda düzenleme yoktur.
Federal Almanya	Bu konuda düzenleme yoktur.
Fransa	Seçim kampanyası seçimlerden 20 gün önce başlar (CE Md. L. 164).
İrlanda	Bu konuda düzenleme yoktur.
İtalya	Bu konuda düzenleme yoktur.
Lüksemburg	Bu konuda düzenleme yoktur.
Hollanda	Bu konuda düzenleme yoktur.
İngiltere	Bu konuda düzenleme yoktur.

d) İletişim Araçlarının ve Endüstriyel Yapıları Kullanma Hakkı

Belçika	RTB - BRT (televizyon) şebekesinde, partilerin güçlerine oranlı bir zaman süresi içinde yayın yapmaları ücretsizdir. Bu konuda başka bir düzenleme yoktur.
Danimarka	Seçimlerin ilanından sonra, devlet televizyonu ve radyosu yetkilileri, seçim kampanyası boyunca partilere tanınacak yayın süresini belirlerler. Bundan başka, politikacılara, bu süre içinde herhangi bir yayın izni verilmemiştir. Bu konuda başka bir düzenleme yoktur.

Federal Almanya

Yayın istasyonları, kendiliklerinden Bundestag (*) seçimlerine katılan siyasal partilerin kullanım hakkını reddedemezler, fakat yayın sürelerinin dağıtımında siyasal partilerin büyüklüklerini dikkate alırlar (Federal Anayasa Mahkemesi).

Siyasal partilerin, seçim toplantılarını yaparken ya da diğer görüşlerini yayma faaliyetlerini sürdürürken, endüstriyel yapıları kullanmalarına izin verilmez, (BetrVG § 45).

Fransa

- Fransız radyo ve televizyonu, siyasal parti ve gruplara, parlamento seçim kampanyası boyunca yayın süreleri tanır.
- İlk turdan önce, parlamentoda temsil edilen politik parti ve gruplara toplam olarak üç saatlik bir yayın süresi tanınır. Bu süre, muhalefet ve iktidar partileri arasında eşit olarak bölünür.
- İlk turda en az 75 adaylık teklifinde bulunan her parti ve siyasal gruba; adaylarının hiçbirisi, bir önceki paragrafta belirtilen yayın sürelerine sahip siyasal partiler ya da gruplardan birine üye olmadığı koşullarda, radyo ve televizyondan 7 dakika ilk tur için, 5 dakika ikinci tur için yayın hakkı verilir (29 Aralık 1966 Yasası, Md. 167.1 No. 66 - 1022). Bu konuda başka bir düzenleme yoktur.

İrlanda

Siyasal partiler ve yayın yetkilileri arasındaki bir anlaşmaya göre, partiler, televizyon ve radyoyu kullanma hakkına sahiptirler. Bu konuda başka bir düzenleme yoktur.

İtalya

Bu konuda düzenleme yoktur.

Lüksemburg

Bu konuda düzenleme yoktur.

Hollanda

Onsekiz seçim bölgesinin tümünden aday göstermiş bulunan siyasal gruplara, Kültür Bakanı tarafından radyo ve televizyonda yayın süresi tanınmıştır.

(*) *Federal Almanya Parlamentosu.*

İngiltere

Parlamentonun dağıldığının ilan edildiği günden sonra, seçimlere katılan diğer tüm adayların rızası olmadan, bir adayın katıldığı seçim bölgesi ile ilgili programlar televizyon ve radyodan yayınlanamaz (RPA 1969, Bölüm 9).

Bu konuda başka bir yasal düzenleme yoktur. Ancak, beş büyük parti, yayın sürelerinin dağıtımı konusunda bir «centilmenlik anlaşması» yapmışlardır.

e) Seçim İşlerinin Yürütülmesi ile İlgili Diğer Kurallar

Belçika

Yoktur.

Danimarka

Adalet Bakanı, devlet anayolu ve belli başlı büyük caddelerde ve diğer genel yerlerde yasaların ve kuralların işlerliğinin sağlanabilmesi için hükümler yayınlayabilir (grl. § 82 a).

Federal Almanya

Oy verme yerinin bulunduğu yapılarda, seçmenleri etkilemeye yönelik tüm girişimler yasaklanmıştır. (BwahlG § 32). Bunun dışında, seçim kampanyası, tek başına, genel yasal düzenlemelerle yürütülür (Toplantı ve Basın Yasası, Ceza Yasası, Polis ve Yol Trafik Yasaları).

Fransa

20 günlük seçim kampanyası boyunca, her seçim bölgesindeki adaylara, seçim afişlerini sergileyebilmeleri için eşit sayıda ve sabit alanlar verilir. (CE. Md. L. 51).

Seçim afişlerinin sayısı ve büyüklüğü ve sergileme alanlarının sayısı yasayla sınırlandırılmıştır (CE. Md. R. 28).

İlk turdan 2 gün önce ve ikinci turdan bir gün önce hiçbir seçim afişi sergilenemez. (CE Md. R. 26).

Seçim afişlerinde, ulusal renkler olan kırmızı beyaz ve mavi kullanılması yasaklanmıştır (CE. Md. R. 27).

Her aday, seçmenlerine, yasayla belirlenmiş ölçülere uygun bir bildiriden fazlasını dağıtamaz. (CE. Md. R. 30).

Seçim kampanyası süresince ticari basın reklamları yasaklanmıştır (CE. Md. L. 52.1).

İrlanda	Yoktur.
İtalya	Seçim afişlerinin sayısı ve büyüklükleri yasayla belirlenir (4 Nisan 1956 Yasası, No. 212).
Lüksemburg	Yoktur.
Hollanda	Yoktur.
İngiltere	Her adayın, kampanyaya yardımcı olacakları atayan, toplantı odalarını kiralayan ve kampanya harcamalarını ödeyen bir seçim ajanı olması zorunludur (RPA 1949, Bölüm 55). Kişilere evleri dolaşmaları için bir ücret verilmesi yasaktır (RPA 1949. Bölüm 96).

V. OY KULLANMANIN DÜZENLENMESİ

1. Oy Verme Saatleri

Belçika	Sabah 8.00'den 13.00'e kadar (CE. Md. 142).
Danimarka	Sabah 9.00'dan 21.00'e kadar (vgl. § 34). Küçük komünlerde (6 000 kişiden az nüfuslu) daha kısa bir süre olabilir
Federal Almanya	Sabah 8.00'den 18.00'e kadar (BwahlO § 43). 'Eyalet' seçim memuru, geçerli bir neden varsa, açılış saatini daha erken bir zamana alabilir ve oy verme saatlerini 21.00'e kadar uzatabilir.
Fransa	Sabah 8.00'den 18.00'e kadar (CE Md. R. 41). Vali özel hükümler çıkarabilir.
İrlanda	12 saatten az olmamak üzere, sabah 8.30'dan 22.30'a kadar. Yerel Yönetim Bakanı tarafından kesin olarak saptanmış bulunan süre tüm oy verme yerlerinde aynıdır (EA 1963 Bölüm 24).

İrlanda	Yoktur.
İtalya	Seçim afişlerinin sayısı ve büyüklükleri yasayla belirlenir (4 Nisan 1956 Yasası, No. 212).
Lüksemburg	Yoktur.
Hollanda	Yoktur.
İngiltere	Her adayın, kampanyaya yardımcı olacakları atayan, toplantı odalarını kiralayan ve kampanya harcamalarını ödeyen bir seçim ajanı olması zorunludur (RPA 1949, Bölüm 55). Kişilere evleri dolaşmaları için bir ücret verilmesi yasaktır (RPA 1949. Bölüm 96).

V. OY KULLANMANIN DÜZENLENMESİ

1. Oy Verme Saatleri

Belçika	Sabah 8.00'den 13.00'e kadar (CE. Md. 142).
Danimarka	Sabah 9.00'dan 21.00'e kadar (vgl. § 34). Küçük komünlerde (6 000 kişiden az nüfuslu) daha kısa bir süre olabilir.
Federal Almanya	Sabah 8.00'den 18.00'e kadar (BwahlO § 43). 'Eyalet' seçim memuru, geçerli bir neden varsa, açılış saatini daha erken bir zamana alabilir ve oy verme saatlerini 21.00'e kadar uzatabilir.
Fransa	Sabah 8.00'den 18.00'e kadar (CE Md. R. 41). Vali özel hükümler çıkarabilir.
İrlanda	12 saatten az olmamak üzere, sabah 8.30'dan 22.30'a kadar. Yerel Yönetim Bakanı tarafından kesin olarak saptanmış bulunan süre tüm oy verme yerlerinde aynıdır (EA 1963 Bölüm 24).

italya	ilk gün sabah 6.00'dan 22.00'ye kadar, ikinci gün 7.00'den 14.00'e kadar (TU No. 361 Md. 46, 64 ve 65).
Lüksemburg	Sabah 8.00'den 14.00'e kadar (LE Md. 68).
Hollanda	Sabah 8.00'den 19.00'a kadar (KW Md. I 5).
ingiltere	Sabah 7.00'den 22.00'ye kadar (PER 1).

2. Oylamanın Düzenlenmesi

a) Postayla Oy Kullanma

Belçika	Postayla oy kullanılamaz.
Danimarka	Sınırlı olarak postayla oy kullanılabilir (vgl. Bölüm VI) Ülke dışında ikamet eden seçmenler, Danimarka elçiliğine ya da konsolosluğuna ya da (Danimarka'daki) seçmen kayıt bürosuna, oyunu kullanabileceği yer konusunda rapor yollamak zorundadır (vgl. § 56.1. ve 5). Hastanelerdeki hastalar, hapisanedeki tutuklular ve uzak adalarda ikamet edenlerle denizciler için özel kurallar uygulanır.
Federal Almanya	Seçim bölgelerinden geçici olarak ayrılmış seçmenler, postayla oy kullanabilirler (BWahlO § 22).
Fransa	iş, sağlık ya da diğer bağlayıcı nedenlerle, oylarını kendi seçim bölgelerinde kullanamayacak durumda olan seçmenler postayla oy kullanabilir. (CE. Md. L. 80) (*)

(*) *Seçim Yasasının «postayla oy kullanma» ile ilgili hükümleri 1975 yılında kaldırılmıştır.*

İrlanda	Sadece, polisler ve silahlı kuvvetler mensupları postayla oy kullanabilir (EA 1963 Bölüm 7).
İtalya	Postayla oy kullanılamaz.
Lüksemburg	Postayla oy kullanılamaz.
Hollanda	Postayla oy kullanılamaz.
İngiltere	İşinin doğal özelliği gereği, ya da fiziksel yetersizlik, ya da diğer zorlayıcı nedenlerle, belirlenmiş adresinde bulunamayacağından oy verme yerine gidemeyecek olan kişiler postayla oy kullanabilir (RPA 1949, Bölüm 12).

b) Vekil Yoluyla Oy Kullanma

Belçika	Yetersiz kişiler, fiziksel olarak özürlü kişiler, işi nedeniyle oy kullanma yerine gelemeyecek durumda olan seçmenler ve cezaevlerinde bulunan kişiler ya da dinî nedenlerle oy kullanma yerine gelemeyecek olan kişiler vekil yoluyla oy kullanabilirler (CE Md. 147a).
Danimarka	Vekil yoluyla oy kullanılamaz. Özürlü ve kör kişiler, oylarını kullanırken yardım alabilirler (vgl. § 35.10).
Federal Almanya	Okuması olmadığından ya da fiziksel özürü olması nedeniyle oy pusulasını işaretleyemeyen bir seçmen güvendiği bir kişi yoluyla oyunu kullanabilir. Özürü olanların yardımcıları seçmenin istekleri doğrultusunda davranmak zorundadır (BwahlO § 53).
Fransa	Yurt dışında ikamet eden seçmenler ya da iş durumu nedeniyle oy kullanamayacak durumda olanlar ve diğer belli meslek gruplarında olanlar (denizciler, askerler, kamu görevlileri) vekil yoluyla oy kullanabilirler (CE Md. L. 71).

İrlanda	Kör olan ya da fiziksel özürü olan kişiler ve kendi başlarına oy pusulasını işaretleyebilecek durumda okuma - yazması olmayan kişiler başka kişilerin yardımını alabilirler (EA 1963 Bölüm 27).
İtalya	Vekil yoluyla oy kullanılamaz .
Lüksemburg	Vekil yoluyla oy kullanılamaz (LE. Md. 64).
Hollanda	Vekil yoluyla oy kullanılamaz (Kw. Md. K. 1.1).
İngiltere	Görevli seçmenler ve eşleri, iş durumu nedeniyle geçici olarak yurt dışında ikamet eden kişiler ve eşleri, (RPA 1949, Bölüm 12) ve gözleri görmeyen kişiler vekil yoluyla oy kullanabilirler (PER 40).

c) Hastaneler, Ceza Kurumları Gibi Yerler için Düzenlemeler

Belçika	Hastalar oy kullanma haklarını vekiller aracılığıyla kullanırlar (CE, Md. 147 a). Tutukluların oy kullanma hakları yoktur. (CE, Md. 6 ve7).
Danimarka	Postayla oy kullanma, — Hastanelerdeki (vgl. § 56.2), — Ceza kurumlarındaki (vgl. § 56.3), — Küçük, uzak adalardaki, (vgl. § 56.4), — Gemilerdeki (vgl. § 56.6), kişiler için de geçerlidir.
Federal Almanya	Hastanelere, cezaevlerine, manastırlara, seyyar oy kullanma yerleri kurulabilir. (BwahlO § 57, et seq.).
Fransa	Hastane ve benzeri yerlerdeki seçmenler oylarını postayla kullanabilirler (CE. Md. L. 80). Tutuklular oy verme hakkına sahip değildir (CE, Md. L. 5).

İrlanda

Özel hükümler yoktur.

İtalya

- Silahlı kuvvetler mensupları karargâh kurdukları bölgelerde oy kullanabilirler (TU No. 361, Md. 49).
- Denizciler o anda bulundukları limanda oy kullanabilirler (TU No. 361, Md. 50).
- En az 200 yatağı bulunan hastanelerde bir oy verme yeri kurulur (Md. 52).
- Daha küçük hastanelerde, oylar en yakın oy verme yerinin baş seçim memuru tarafından toplanır (TU No. 361, Md. 53).

Lüksemburg

Hastanede bulunan seçmenler, seçim yerinde bulunamamalarının kanıtlarını Sulh Hâkimine sunmak zorundadırlar (LE. Md. 259). Tutuklular oy verme hakkına sahip değildir (CE. Md. 4).

Hollanda

Hastanelerde bulunan seçmenler oy kullanma haklarını vekil aracılığıyla yerine getirirler. Tutukluların oy kullanma hakları yoktur (Kw. Md. B 4).

İngiltere

Hastanelerdeki seçmenler posta yoluyla oy kullanabilirler (RPA, Bölüm 9, 194a). Tutukluların oy kullanma hakları yoktur (RPA, Bölüm 4, 196a).

VI. SEÇİM SONUÇLARI

1. Sayım Sorumlusu Yetkililer

Belçika

Ana seçim bölgesi bürosu, sayım büroları tarafından yollanan seçim sonuçlarını toplar ve tüm seçim bölgelerinde kullanılan oy sayımı sonuçlarını ilan eder. Birden fazla seçim bölgesi listesini gruplandıran beyanlar kabul edildiğinde Merkez bölge bürosu, henüz dağıtılmamış bulunan sandalyelerin paylaşımı için gerekli hesaplamaları yapar ve sonuçları ilan eder.

İrlanda

Özel hükümler yoktur.

İtalya

- Silahlı kuvvetler mensupları karargâh kurdukları bölgelerde oy kullanabilirler (TU No. 361, Md. 49).
- Denizciler o anda bulundukları limanda oy kullanabilirler (TU No. 361, Md. 50).
- En az 200 yatağı bulunan hastanelerde bir oy verme yeri kurulur (Md. 52).
- Daha küçük hastanelerde, oylar en yakın oy verme yerinin baş seçim memuru tarafından toplanır (TU No. 361, Md. 53).

Lüksemburg

Hastanede bulunan seçmenler, seçim yerinde bulunamamalarının kanıtlarını Sulh Hâkimine sunmak zorundadırlar (LE. Md. 259). Tutuklular oy verme hakkına sahip değildir (CE. Md. 4).

Hollanda

Hastanelerde bulunan seçmenler oy kullanma haklarını vekil aracılığıyla yerine getirirler. Tutukluların oy kullanma hakları yoktur (Kw. Md. B 4).

İngiltere

Hastanelerdeki seçmenler posta yoluyla oy kullanabilirler (RPA, Bölüm 9, 194a). Tutukluların oy kullanma hakları yoktur (RPA, Bölüm 4, 196a).

VI. SEÇİM SONUÇLARI

1. Sayım Sorumlusu Yetkililer

Belçika

Ana seçim bölgesi bürosu, sayım büroları tarafından yollanan seçim sonuçlarını toplar ve tüm seçim bölgelerinde kullanılan oy sayımı sonuçlarını ilan eder. Birden fazla seçim bölgesi listesini gruplandıran beyanlar kabul edildiğinde Merkez bölge bürosu, henüz dağıtılmamış bulunan sandalyelerin paylaşımı için gerekli hesaplamaları yapar ve sonuçları ilan eder.

Danimarka	Seçim komitesi (vgl. § 39) ve içişleri Bakanlığı (vgl. § 42 - 49).
Federal Almanya	— Seçim organlarının başkanları kendi bölgelerindeki oylama sonuçlarını karara bağlar (BwahlG § 40). — Bölge seçim komitesi, seçim bölgesindeki bölge adaylarına ve «Eyalet» listesine verilen oy sayısını saptar (BwahlG § 41). — Eyalet seçim komitesi, Eyalet içinde tek tek «Eyalet» listelerine verilen oy sayısını ve hangi adayların seçilmiş olduğunu saptar (BwahlG § 42 II).
Fransa	Seçim büroları, seçim sonuçlarını gösteren, bir bildiriği hazırlar ve seçim bürosunun kapısına asar. Sonuçlar en kısa zamanda belediye başkanına, daha sonra valiye ve son olarak da içişleri Bakanına bildirilir (CE, Md. R. 67 - 69).
İrlanda	Seçim memuru, seçim bölgesindeki seçim sonucunu genel bir bildiriyle açıklar (EA, 1923, Bölüm 27; EA, 1923, kurallar 30, 31, 46; 5. kolon, EA, 1963, Bölüm 41).
İtalya	Merkez seçim bürosu başkanı (TU No. 361, Md. 78).
Lüksemburg	Ana seçim bürosu başkanı genel seçim sonucunu ve başarılı olan adayların isimlerini halka açıklar (LE, Md. 125, 141 ve 142).
Hollanda	Ana seçim bürosu sonuçları saptar (Kw. Md. L. 9 ve 10).
İngiltere	Seçim memuru sonuçları ilan eder. (PER 51).

2. Geçersiz Oy Pusulaları

Belçika	— Yasal oy pusulalarının dışındaki diğer pusulalar; — Birden çok oy kullanılmış olan oy pusulası; — Hem kişisel aday için, hem de liste için birarada kullanılmış oy; — Seçmenin kimliğini belirten bir şekilde işaretlenmiş oy pusulası geçersizdir (CE, Md. 157).
---------	--

- Danimarka** — Hangi partinin ya da hangi adayın işaretlendiğinin açık olmadığı oy pusulası;
— Resmî olarak çıkarılmış olmayan oy pusulası;
— Seçmenin kim olduğunu belirten ya da kasıtlı olarak ayırıcı bir işaret konmuş olan oy pusulası (vgl § 37.3) geçersizdir.
- Federal Almanya** — Biçiminde bir hata olan oy pusulası;
— Seçmenin seçimini açık bir şekilde göstermeyen oy pusulası;
— Herhangi bir ekleme ya da çekince bulunduran oy pusulası (BwahlG § 39) geçersizdir.
- Fransa** — Gerektiği gibi işaretlenmemiş oy pusulası;
— Seçmenin kimliğinin saptanabileceği oy pusulası;
— Oy sandığına zarfsız atılmış oy pusulası;
— Ek işaretler taşıyan oy pusulası (CE, Md. L. 66) geçersizdir.
- İrlanda** — Resmî işaret taşımayan oy pusulası;
— İlk tercihi göstermeyen oy pusulası;
— «1» işaretinin birden fazla adayın isminin karşısına konduğu oy pusulası;
— Seçmenin kimliğini gösterecek herhangi bir işaret taşıyan oy pusulası, (EA, 1963, Bölüm 36) geçersizdir.
- İtalya** — Numara, pul ya da seçim komitesi üyesinin imzasını taşımayan oy pusulası (TU No. 361, Md. 58);
— Oyun kimin için kullanıldığı açık olmayan oy pusulası (TU No. 361, Md. 59);
— Tercihli oyların diğer seçim bölgeleri adaylarına ya da listelerine verilmiş olduğu oy pusulası (TU No. 361, Md. 60);
— Oy kulübesinde kullanılmamış olan oy pusulası (TU No. 361, Md. 62) geçersizdir.
- Lüksemburg** — Resmî oy pusulası dışında kullanılan oy pusulası;
— Doldurulması gereken sandalye sayısından daha fazla sayıda oy bulunduran oy pusulası;
— Hiçbir oy işaretlenmemiş oy pusulası;
— Seçmenin kimliğini belirtici işaretler taşıyan oy pusulası (CE, Md. 121) geçersizdir.

- Hollanda — Resmî oy pusulası dışında kullanılan oy pusulası;
— Tanımlandığı şekliyle kullanılmamış olan oy pusulası (Kw. Md. L. 7) geçersizdir.
- İngiltere — Resmî mühür taşımayan oy pusulası;
— Bir adaydan daha fazlasına oy verilmiş olan oy pusulası;
— Seçmenin kimliğini gösteren herhangi bir işaret taşıyan oy pusulası;
— İşaretlenmemiş ya da belirsiz bir şekilde işaretlenmiş oy pusulası (PER 48) geçersizdir.

a) Karar Organları

- Belçika Sayım bürosu ya da büronun başkanı (CE, Md. 159).
- Danimarka Seçim komitesi (vgl. § 3a).
- Federal Almanya Seçim organları başkanları; aynı zamanda bölge seçim komitesi kontrol edebilir (BwahlG § 40).
- Fransa Seçim bürosu (CE Md. L. 65).
- İrlanda Seçim memuru (EA 1963, Bölüm 36).
- İtalya Yetkililer sırasıyla;
— Oy verme yerinin başkanı (TU No. 361, Md. 34 ve 35);
— Seçim bölgesi komitesi başkanı (TU No. 361, Md. 13);
— Merkezi seçim bölgesi bürosu (TU No. 361, Md. 76);
— Merkezi ulusal seçim bürosu (TU No. 361, Md. 12).
- Lüksemburg — Seçim bürosu (LE, Md. 120).
- Hollanda — Seçim bürosu.
- İngiltere — Bölge seçim memuru (PER 48, 49).

3. Seçimlerin Onaylanması ;

Belçika	Temsilciler Meclisi tek başına, üyelerinin ve onların temsilcilerinin seçimi yönetmelerinin geçerli olup olmadığına karar verir (CE, Md. 231). Eğer bir seçim geçersiz ilan edilirse, adayların teklifi de dahil olmak üzere tüm formaliteler tekrarlanmalıdır (CE Md. 231).
Danimarka	Folketing yetkili makamdır (grl. § 33). Folketing'in kararı, Folketing'in ilk üyeleri seçildikten hemen sonra atanan bir geçici seçim onay komitesi tarafından hazırlanır (Folketing'in Usul Kuralları 1, 2 - 9). Eğer Folketing, belli yörelerde seçim sonuçlarının geçersiz olduğuna karar verirse, (vgl. § 54) seçim bölgesindeki adayların adaylık durumlarında herhangi bir değişiklik olmaz ve ikinci bir oylama yapılır.
Federal Almanya	Seçimlerin geçerli olup olmadığı konusundaki kararı Bundestag verir (GG Md. 41.1, WPG. § 1). Şikâyetler, Federal Anayasa Mahkemesine yapılır. (GG Md. 41.2). Bundestag'ın kararı Bundestag'ın görev süresince çalışacak olan ve Bundestag tarafından atanan bir seçim onaylama komitesi tarafından hazırlanır (WPG § 3).
Fransa	Anayasa Konseyi seçimlerin geçerliliğine karar verir (Anay. Md. 59; Md. 33 et seq. LO. 7 Kasım 1958). Bu konseyin kararlarına karşı itirazda bulunma hakkı yoktur.
İrlanda	Seçimlerin geçerliliği ile ilgili bir düzenleme yoktur.
İtalya	Seçimlerin geçerliliğine Temsilciler Meclisi karar verir. Bu karar kesindir (Anay. Md. 66; TU No. 361, Md. 87).
Lüksemburg	Meclis, üyelerinin seçiminin geçerliliğine ve haklarıyla seçilip seçilmediklerine karar verir (Anay. Md. 57).

Hollanda Meclisin kendisi **seçim** sonuçlarının geçerliliğine karar verir (Grw Md. 108; Kw. Md. U 7). Seçim geçersiz ilan edilirse, seçilmiş adaylar Meclise kabul edilmez ve seçim 1 aylık bir süre içinde tekrar edilir.

İngiltere Yüksek Mahkemenin iki hâkimi, seçim mahkemesi olarak **seçimin** soruşturulması için verilmiş dilekçeleri değerlendirmek üzere atanır (RPA 1949, Bölüm 108). Bu mahkeme, kararları konusunda Meclis Başkanı'na bilgi verir. Avam Kamarası seçimin sonucunu ya onaylar, ya da ilgili seçim bölgesinde yeni seçimlerin yapılacağını belirten bir çağrı yayınlar (RPA 1949, Bölüm 124).

4. Sonuca itiraz

Belçika Seçimin sonucuna itiraz, üyeliklerinin onaylanmasından önce Meclise yapılır (Anay. Md. 34; CE Md. 232).

Danimarka Seçimin sonucuna itiraz, seçimi izleyen hafta içinde İçişleri Bakanlığı yoluyla Folketing'e yapılır. Folketing, oyların tekrar sayılıp sayılmayacağına ya da ne kadarının tekrar sayılacağına karar verir (vgl. § 75, 53, 54).

Federal Almanya Seçim sonuçlarına itiraz, seçimden sonraki bir ay içinde Bundestag'a yazılı olarak yapılmalıdır. İtirazı her seçmen yapabilir (WPG. § 2). Resmî bir kararla, tümü ya da bir kısmı geçersiz ilan edilmiş olan bir seçim tekrarlanır (BwahlG 44).

Fransa Bir temsilcinin seçimine karşı itiraz, on gün içinde, ilgili bölgedeki herhangi bir kayıtlı seçmen, ya da adaylar tarafından Anayasa Konseyi'ne yapılır (CE. Md. L. 180).

İrlanda

Seçim sonucuna itiraz bir seçim dilekçesiyle yapılır. Dilekçeler bir aday ya da bir seçmen tarafından verilebilir.

Seçim Mahkemesi, bir adayın yöntemine uygun bir şekilde seçilip seçilmediğine ya da seçimin geçerli olup olmadığına karar verir. Mahkeme, sonuçları Dail'in başkanına gönderir. Dail ya seçimi onaylamak ya da ilgili bölge için yeni seçim çağrısı çıkarmak zorundadır (EA, 1868, devamı olarak, EA, 1960).

İtalya

Seçimler için, Temsilciler Meclisi ve merkez seçim bölgesi bürosunun aldığı kararlara itiraz bölge seçim komitelerine yapılır (TU No. 361, Md. 87).

Lüksemburg

Seçime yapılacak herhangi bir itiraz, üyelikler onaylanmadan önce yapılmalıdır (LE, Md. 89).

Hollanda

Oy verme yerinde bulunan herhangi bir kişi sayım sonuçlarına itirazda bulunabilir.

İngiltere

Seçime itiraz, dilekçe verme yoluyla yapılır. Güvence olarak 1.000 £ depozite yatırılmalıdır. Seçim sonucuna itiraz edilmiş olan seçim bölgesinde belli bir yöntem izlenir. Hâkimler (ilk başvuruda ilçe mahkemesi, ikincisinde ise Yüksek Mahkeme), seçimin geçerli olup olmadığına karar verirler. Avam Kamarası, son aşamada, mahkemenin kararını, duruma göre ya destekler ya da karşı çıkar, (RPA 1949, Bölüm 107'den 111'e, 119'dan 159).

5. Ara Seçimler

Belçika

İki Meclisten birinin boş sandalyeleri yedekler (suppléant) tarafından doldurulmamışsa, sandalyelerin boşalmasından sonra 40 gün içinde, seçim bölgesi seçim kurulu toplanır. Eğer boş sandalyeler, bir ya da iki Mecliste birden yapılacak olan seçimlerin yenilenmesinden üç ay önce ortaya çıkarsa, seçim kurulu, sandalyenin boşalmış olduğu Meclisin üyelerinin kararıyla toplanabilir (CE, Md. 106).

Danimarka	Bu konuda düzenleme yoktur.
Federal Almanya	Bu konuda düzenleme yoktur.
Fransa	Millet Meclisinde bir sandalye boşaldığı zaman (sadece Meclisin yasama döneminin sona ermesinden önceki 12 ay süresince olmamak üzere), 3 ay içinde ara seçim yapılır (CE, Md. LO 176 ve 178).
İrlanda	Bu konuda düzenleme yoktur.
İtalya	Bu konuda düzenleme yoktur.
Lüksemburg	Bu konuda düzenleme yoktur.
İngiltere	Avam Kamarasında bir sandalye boşaldığı zaman, ara seçim yapılarak doldurulur.

6. (a) Seçilen Bir Adayın Göreve Başlaması

Belçika	Seçimlerin geçerli ilan edilmesi ve adayın yemin etmesinden, hemen sonra (CE, Md. 236) göreve başlar.
Danimarka	Seçildiği gün (vgl. § 75) göreve başlar.
Federal Almanya	Bir önceki Bundestag'ın görev süresinin bitiminden önce olmamak koşuluyla, adayın seçimleri kabul ettiğini belirtir bildiriminin uygun Eyalet Seçim Memuruna ulaşmasından hemen sonra (BwahlG § 45) göreve başlar.
Fransa	Yeni Parlamentonun ilk olağan ya da olağanüstü toplantısı yapıldığı tarihte (CE Md. LO. 121 ve 227) göreve başlar.

İrlanda	Aday, üyelik listesini, Dail Kâtibi önünde imzalamasından hemen sonra (Dail Eireann iç Tüzükleri I.) göreve başlar.
İtalya	Uygun merkez seçim bölgesi bürosu başkanının açıklamasını izleyen en kısa sürede (18 Şubat 1971 tarihli Meclis Usul Kurallarının 1. kuralı ve TU No. 361 Md. 78) göreve başlar.
Lüksemburg	Seçimi izleyen ilk olağan ya da olağanüstü Meclis toplantısı yapıldığı tarihte, (LE Md. 95) göreve başlar.
Hollanda	Yemin ettikten hemen sonra (Grw. Md. 97) göreve başlar.
İngiltere	Krala bağlılık yemininden sonra, (Parlamento Yemin Yasası 1866, Bölüm 1 ya da Yemin Yasası 1888) listeyi imzalar. O zaman parlamento da üye olarak yer alabilir.

(b) Üyelğin Kaybı :

Belçika	Bir üye, ölüm, istifa ya da Meclisin dağılması; yetersizlik ya da görev uyumsuzluğu nedenlerinden dolayı üyelğini kaybedebilir (Anay. Md. 51, 55, 71; CE Md. 235).
Danimarka	Bir üye, seçilme yeterliğini kaybettiğinde üyelğini de kaybeder. Diğer durumlarda, yeni seçimler yapılana kadar üyelikler kaybedilmez. (grl. § 32).

Federal Almanya

Bir üye şu koşullarda üyeliğini kaybeder :

1. Seçim denetleme işlemleri sonucunda seçimlerin geçersizliği belirlenirse;
2. Bundestag'ın Başkanlık Divanı kararıyla seçim sonuçları değiştirilirse;
3. Seçilme yeterliği kaybedilirse; ceza yasasına aykırı hareket etmekten doğan ehliyetsizlik durumlarında karar Başkanlık Divanı tarafından alınır, diğer durumlarda seçim denetleme yöntemi izlenir;
4. İstifa ederse; karar, istifa mektubunu kabul edecek olan Bundestag Başkanı tarafından alınır;
5. Federal Anayasa Mahkemesi tarafından üyesi bulunduğu partinin, anayasaya aykırı olduğu ilan edilirse; karar Bundestag Başkanlık Divanı tarafından alınır, (Tek tek bu durumlar için bkz. BWahlG § 47).

Fransa

Bir üye, üyeliğini, ölüm, istifa yasama döneminin sona ermesi, Millet Meclisinin dağılması sonucu ve seçilme yetersizliği ya da görev uyuşmazlığı nedenleriyle kaybeder (Anay. Md. 12; CE Md. LO, 121, 120 ff. 137 ff).

İrlanda

Bir üye, üyeliğini, seçilme yeterliğini kaybetmesinden hemen sonra ve seçim mahkemesinin seçimini geçersiz olarak ilan etmesi durumlarında kaybeder.

İtalya

Bir üye, üyeliğini, Meclisin dağılması ya da ölüm gibi durumlarda seçilme yeterliği koşullarını yerine getirmemesiyle kaybeder.

Hollanda

Bir üye, seçilme yeterliği koşullarını yerine getirememesi durumunda üyeliğini kaybeder. (KW Md. W I ve 4)

İngiltere

Bir üye, üyeliğini,

- Seçilme yeterliğini kaybettiği zaman;
- 6 aylık aralarla yapılan iki tıbbi testten sonra akıl hastası olduğu ortaya çıktığında (Akıl Sağlığı Yasası 1958);
- Parlamento üyeliğine layık olmadığı anlaşıldığında, kaybeder.

7. Yasama Dönemi

Belçika	4 yıl (Anay. Md. 51 ve 55)
Danimarka	4 yıl (grl. § 32.1)
Federal Almanya	4 yıl (GG. § 39)
Fransa	5 yıl (Md. 3 LO, 7 Kasım 1958)
İrlanda	5 yıl (Anay. Md. 16.5; EA, 1963, Bölüm 10)
İtalya	5 yıl (Anay. Md. 60)
Lüksemburg	5 yıl (27.7.1956 Yasası)
Hollanda	4 yıl (Grw. Md. 94)
İngiltere	5 yıl (Bölüm 7, Parlamento Yasası 1911)

Her ülkede, yasama dönemi sona ermeden önce, Parlamentonun dağılma yetkisi vardır.

BÖLÜM I

Oy Hesaplama Yöntemleri

Kullanılan oy hesaplama yöntemleri, pek çok farklı yöntemin temelini oluşturan iki ana grupta toplanabilir. Bu yöntemler kota yöntemi ve en büyük ortalama yöntemidir. İki yöntemin arasındaki en önemli farklılık, hesaplama yönteminde değil - her ikisi de bölme prensibini kullanır - daha çok sonuçtadır.

Kota yöntemlerinin en çok görülen biçimleri, genellikle tüm sandalyelerin dağılımıyla sonuçlanmaz. Belli sayıdaki sandalye açık kalır, bu sandalyeler de farklı bir hesaplama yöntemi ile dağıtılır. Diğer taraftan bölen yöntemleri, her zaman tüm sandalyelerin dağılmasını sağlayan yöntemlerdir.

Kota Yöntemi

Bu yöntemin temelini, bir sandalyenin belli sayıdaki oya göre dağıtılacağı prensibi oluşturur. Kota bir bölümdür, bölünen kural olarak seçim bölgesindeki geçerli oylar olurken, bölen değişebilir. Bu, seçim bölgesinde dağıtılacak olan sandalye sayısına eşit olabilir ya da sandalye sayısı artı bir, iki, üç vb.'ne de eşit olabilir. Bölen arttıkça kotalar küçülür. Sonuç olarak bölüneni büyütmeyle, kota yöntemiyle dağıtılacak olan sandalye sayısı büyütülmüş olur.

Kota yönteminin en bilinen biçimi Hagenbach - Bischoff yöntemidir. Kota, kullanılan oy sayısının, seçim bölgesinde dağıtılacak olan sandalye sayısı artı bir'e bölünmesiyle elde edilir.

Örnekler :

Belli bir bölgede 10 temsilci seçilecektir; beş parti için 330 000 geçerli oy kullanılmıştır.

Parti A	98 000 oy
Parti B	65 000 oy
Parti C	90 000 oy
Parti D	50 000 oy
Parti E	27 000 oy

Basit kota yöntemi uygulandığında kota, $\frac{330\ 000}{10} = 33\ 000$ olacaktır.

Partiler	A	B	C	D	E
Oylar	98 000	65 000	90 000	50 000	27 000

Kotaya bölündükten sonra	2 sandalye	1 sandalye	2 sandalye	1 sandalye	0 sandalye
Artık oy	32 000	32 000	24 000	17 000	27 000

Bu yöntemle on temsilcilikten sadece altı tanesi dağıtılabilmektedir; kalan dört sandalyenin dağıtımı ikinci bir yöntemle yapılmak zorundadır.

Hagenbach-Bischoff yöntemi kullanılacak olursa, kota, $\frac{330\ 000}{10+1} = 30,000$ olacaktır.

Partiler	A	B	C	D	E
Oylar	98 000	65 000	90 000	50 000	27 000
Kotaya bölündükten sonra	3 sandalye	2 sandalye	3 sandalye	1 sandalye	0 sandalye
Artık oylar	8 000	5 000	0	20 000	27 000

Bu yöntemle on temsilcilikten dokuzu dağılır; kalan temsilcilik için ikinci bir yöntem uygulanmak zorundadır.

En Büyük Ortalama Yöntemleri (Bölen yöntemleri olarak da bilinir)

Bu yöntemde seçim bölgesindeki ya da çevresindeki partilerin almış olduğu oylar bir numara şerisine (bölenler) bölünür. Sandalyeler sonuçtaki bölümlerin büyüklüklerine göre dağıtılır.

Çeşitli yöntemlerin kullandığı farklı bölen serileri aşağıdaki gibidir:

d'Hondt Yöntemi	1-2-3-4-
Imperiali Yöntemi	2-3-4-5-
Sainte - Lagué Yöntemi	1-3-5-7-
Adjustment Yöntemi ya da geliştirilmiş	
Sainte - Lagué Yöntemi	1,4-3-5-7
Danimarka Yöntemi	1-4-7-10-

Örnekler :

Belli bir bölgede on temsilci seçilecektir; beş partinin aldığı geçerli oy sayısı aşağıdaki gibidir :

Parti A	98 000 oy
Parti B	65 000 oy
Parti C	90 000 oy
Parti D	50 000 oy
Parti E	27 000 oy

d'Hondt Yöntemi ile aşağıdaki sonuçlar alınır :

Bölen	Parti A	Parti B	Parti C	Parti D	Parti E
1	98 000 (1)	65 000 (3)	90 000 (2)	50 000 (4)	27 000 (9)
2	49 000 (5)	32 500 (8)	45 000 (6)	25 000 (10)	13 500
3	32 656 (7)	21 656	30 000	16 666	9 000
4	24 500	13 000	22 500	12 500	7 250

Imperiali Yöntemi aşağıdaki sonuçları verir :

Bölen	Parti A	Parti B	Parti C	Parti D	Parti E
2	49 000 (1)	32 000 (4)	45 000 (2)	25 000 (6)	13 500
3	32 656 (3)	21 666 (9)	30 000 (5)	16 666	9 000
4	24 500 (7)	16 250	22 500 (8)	12 500	7 250
5	19 600	13 000	18 000	10 000	5 400

Sainte - Lagué Yöntemi :

Bölen	Parti A	Parti B	Parti C	Parti D	Parti E
1	98 000 (1)	65 000 (3)	90 000 (2)	50 000 (4)	27 000
3	32 656 (5)	21 666 (7)	30 000 (6)	16 666 (10)	9 000
5	19 600 (8)	13 000	18 000	10 000	5 400

Adjustment Yöntemi :

Bölen	Parti A	Parti B	Parti C	Parti D	Parti E
1.4	70 000 (1)	46 428 (3)	64 285 (2)	35 714 (4)	19 285 (9)
3	32 656 (5)	21 666 (7)	30 000 (6)	16 666	9 000
5	19 600 (8)	13 000	18 000 (10)	10 000	5 400

Danimarka Yöntemi :

Bölen	Parti A	Parti B	Parti C	Parti D	Parti E
1	98 000 (1)	65 000 (3)	90 000 (2)	50 000 (4)	27 000 (5)
4	24 500 (6)	13 000 (9)	22 500 (7)	12 500	7 250
7	14 000 (8)	9 285	12 857 (10)	7 142	3 857

BÖLÜM II

Üye Ülkelerin Parlamento ve Seçim Sistemleri

BELÇİKA

Yasal Temeller :

— Anay = 7 Şubat 1831 Anayasası, son düzenleme 1967 - 1971 arasında.

— CE = Code Electoral = Seçim Yasası, son düzenleme 29 Temmuz 1976

Parlamento :

iki Meclis Sistemi : — Sénat, Senaat (Senato)

— Chambre des Representants, Kamer van Volks Vortegenwoordigers (Temsilciler Meclisi)

Yasama Dönemi :

4 yıl (Anay. Md. 51)

Üye Sayısı :

212 (Şimdiki sayıdır. Anay. Md. 49'a göre her 45 200 kişi için bir temsilci, şeklinde saptanır.)

Terimler :

Merkezi il bürosu	Bureau central provincial
Belediye Başkanı ve Belediye Meclisi Üyeleri Kurulu	Collège des bourgemestre et des échevins
Seçim Bölgesi	Arrondissement
Seçim Bölgesi Seçim Kurulu	Collège électoral de l'arrondissement
Sayım bürosu	Bureau de dépouillement
Seçmen Kütüğü	Liste électorale
Tam yasal vatandaşlık	Grande naturalization
Oy verme yeri	Bureau principal d'arrondissement
Ana Kanton bürosu	Bureau de vote
Ana Seçim Bölgesi, Bürosu	Bureau principal de canton

Oy Hesaplama Yöntemi :

Sandalyeler, seçim bölgeleri listeleri arasında d'Hondt yöntemi ile dağıtılır. Bölümlerin eşit olması durumlarında temsilcilik, diğerlerine göre en yüksek sayıya sahip listeye verilir. Bir eşitlik durumunda, sandalye, iki adaydan en yaşlısına ya da kişisel oy sayısı olarak en yüksek oyu almış olana verilir. Bir liste, aday ve yedek sayısından daha fazla sayıda temsilcilik kazanırsa, boş kalan sandalyeler bir sonraki en yüksek bölümlere sahip listeler arasında dağıtılır (CE Md. 167, 168).

Adayların bulunduğu bir ya da daha fazla listenin diğer listelerle (aynı partinin farklı seçim bölgelerindeki listeleri) birleştirildiği açıklanırsa, seçim bölgesi düzeyindeki hesaplamalarda d'Hondt yöntemi kullanılmaz; bunun yerine sandalyeler, seçim bölgelerinde ilk olarak geliştirilmiş kota yöntemiyle ve artan sandalyeler de, il düzeyinde geliştirilmiş bölen yöntemi ile dağıtılır.

Bunun için, seçim bölgesinde kullanılmış olan toplam oy sayısı ilk olarak, seçim sayısını vermesi için, seçilmesi gereken temsilci sayısına bölünür. Her listenin almış olduğu oy sayısı seçim bölümünü vermesi için seçim sayısına bölünür. Tüm bölümler listeler tarafından doğrudan kazanılmış sandalye sayısını gösterir (CE Md. 174).

Seçim bölgesinde, tüm sandalyeler doğrudan dağıtılamazsa kalan sandalyeler (siéges complémentaires) il düzeyinde; bir seçim bölgesindeki seçim sayısının en az % 66'sını almış olan listeler grubu arasında, dağıtılır. Oylar özel bir bölen yöntemine (geliştirilmiş d'Hondt yöntemi) göre hesaplanır, ilk bölen, daima, liste tarafından doğrudan kazanılmış sandalye sayısından bir fazladır ve her bir sonraki bölen, bir öncekinden bir fazladır (CE Md. 176).

Ek sandalyeler, birleşik listeler arasında, büyük bölümlerden küçük bölümlere doğru dağıtılır. İkinci dağıtım sürecinde kazanılan ek sandalyeler, birleşik listeler arasında, listelerin, tek tek seçim bölgelerindeki seçim bölümlerine göre dağıtılır. (CE Md. 177).

Bir liste aday ve yedek sayısından daha fazla temsilcilik kazanırsa, boş sandalyeler, grubun bir sonraki listelerine aktarılır. En sonuncu seçim bölgesindeki liste hâlâ, aday sayısından daha fazla sayıda sandalyeye sahipse, kalan sandalyeler, bölge içindeki bir sonraki en yüksek bölüme aktarılır (CE Md. 177).

Sandalyeler, genellikle, liste içindeki adaylar arasında, listeye giriş sırasına göre dağıtılır. İlk aday, aldığı kişisel oylara ek olarak, listeye verilmiş olan oylar bölü, listeye düşen sandalye sayısı artı bir ile elde edilen liste kotasına ulaşabilmesi için gereken liste oylarına da sahiptir. Artan liste oyları bir sonraki adayın kişisel oylarına eklenir. Bu yöntem, tüm liste oyları dağıtılana kadar tekrarlanır. Bir liste, aday sayısından daha fazla sayıda üyelik kazanırsa, fazla liste oyları yedeklere verilir (CE Md. 170 ve 171).

«Local fraction» ların hesaplanması sandalyelerin çeşitli seçim bölgelerine dağıtılablmesini sağlar.

DANİMARKA

Yasal Temeller :

- grl. = grundlov = 5 Haziran 1953 Anayasası.
- vgl. = valglov = 10 Ağustos 1970 Seçim Yasası.

Parlamento :

Tek Meclis Sistemi : Folketing (Temsilciler Meclisi)

Yasama Dönemi :

4 yıl (grl. § 32, 1)

Üye Sayısı :

179 (Yaklaşık 5 milyonluk nüfus için, 28 000 kişiye bir temsilci düşer.)

Terimler :

Oy pusulası	Stemmeseddel
Seçim bölgesi	Valgkreds
Seçim bölgesi temsilciliği	Kredsmandat
Merkez kasaba	Amtskommune
ilçe seçim bölgesi	Amtskreds
ilçe yönetimi	Amtmand
Seçim Komitesi	Valgbestyrelse
Seçim çevresi	Hovedomrade
Seçmen kütüğü	Valgliste
Geniş seçim bölgesi	Storkreds
Seçim baş memuru	Valgstyrer
il seçim denetleme komitesi	Forelobigt udvalg tilvalgs provelse
Seçmen kayıt bürosu	Folkeregister
Mahalle	Opstillingskreds

Oy Hesaplama Yöntemi :

Her seçim bölgesinde, sandalyeler, partiler (ve bağımsızlar) arasında, toplam liste oyları ve kişisel oylar oranına göre, geliştirilmiş d'Hondt yöntemi kullanılarak paylaşılır. Bu şekilde dağıtılan sandalye sayısı 135' tir. Ek olarak, kesin sonucun mümkün olduğu ölçüde tam orantılı olmasını sağlamak amacıyla kullanılan, 40 tane fazladan sandalye sözkonusudur. Sandalyelerin dağılımına katılabilmek için, bir parti şu üç koşuldan en az birini yerine getirmek zorundadır : Seçim bölgelerinde en az

bir sandalye kazanmak; ya da en az iki bölgede en az o bölgedeki her seçim bölgesi sandalyesi için gereken oy ortalaması kadar oy kazanmak ya da ülkedeki tüm geçerli oyların en az % 2'sini almak.

Bir partinin temsilciliğini hangi adayın alacağına karar verilirken, aday kendisine verilmiş olan tüm kişisel oylar artı, kendisinin listede ilk sırada olduğu bölgedeki partisinin aldığı tüm oylar değerlendirilir. En çok oyu almış olan adaylar seçilir; kalanlar, oylarına göre, o seçim bölgesinde ortaya çıkacak olan ani sandalye boşalmalarında kullanılmak üzere yedek olarak bulundurulurlar.

Bir parti, bu uygulamayı iki yolla değiştirebilir :

Parti, tüm adaylarını bir bölgede eşit şekilde düşünerek seçimlerini, listedeki durumlarına göre değil, yalnızca aldıkları kişisel oylara göre yapar. Ya da tüm adaylarını bir bölgede belli bir kurala göre sıralar. Bu durumda seçim bölgesinde partinin aldığı toplam oyların, listenin kazanmış olduğu sandalye sayısı artı bir'e bölünmesiyle elde edilen kota-ya ulaşabilen kişisel oya sahip aday seçilir. Bu adayın, varsa, artık oyları partinin sıralamada bir sonraya koyduğu adaya devredilir ve bu yolla tüm temsilcilikler doldurulamazsa, oylar, en az oyu almış olan adaydan (ya da adaylardan) aynı şekilde devredilir.

FEDERAL ALMANYA

Yasal Temeller :

- GG = Grundgesetz = 23 Mayıs 1949 Federal Almanya Anayasası.
- BWahlG = Bundeswahlgesetz = 7 Mayıs 1956 Federal Seçim Yasası; 1 Eylül 1975 yılında değiştirilmiştir.
- WPG = Wahlprüfungsgesetz = 12 Mart 1951 Seçimlerin Onaylanması Hakkında Yasa.
- ParG = Parteiengesetz = 24 Temmuz 1967 Siyasal Partiler Yasası; 24 Temmuz 1974'te değiştirilmiştir.
- BWahlO = Bundeswahlordnung = 3 Eylül 1975 Federal Seçim Yasası.
- BetrVG = Betriebsverfassungsgesetz = 11 Ekim 1952 Özel Kuruluşların Kurulması Hakkında Yasa.
- BVerfGG = Bundesverfassungsgerichtsgesetz = 3 Şubat 1971 Federal Anayasa Mahkemesi ile ilgili Yasa.

Parlamento :

- iki Meclis Sistemi : — Bundestag (Temsilciler Meclisi)
— Bundesrat (Eyalet hükümetlerinin temsilcileri - Senato, 45 üyeye sahiptir).

Yasama Dönemi :

4 yıl (GG Md. 39)

Üye Sayısı :

Tümü 518.

496 üyenin oy kullanma hakkı vardır, diğer 22 üye Berlin Temsilciler Meclisi tarafından atanır ve oy kullanma hakkı yoktur.

(Bu, 60 milyon nüfusun, her 115 000 kişisi için bir temsilci anlamına gelmektedir.)

Terimler :

Komün	Gemeinde
Seçim Bölgesi	Wahlkreis
Seçim Bölgesi Seçim Komitesi	Kreiswahlausschuss
Seçim Bölgesi Seçim Memuru	Kreiswahlleiter
Başkanlık Divanı	Altestenrat
Seçim Çevresi	Kreis
Seçmen Kartı	Wahlschein
Seçmen Kütüğü	Wahlerverzeichnis
Federal Anayasa Mahkemesi	Bundesverfassungsgericht
Federal Seçim Komitesi	Bundeswahlausschuss
«Eyalet» Seçim Komitesi	Landeswahlausschuss
«Eyalet» Hükümeti	Landesregierung
«Eyalet» Seçim Memuru	Landeswahlleiter
Seçim Başmemurları Kurulu	Wahlvorstand
Daimî Sınır Komisyonu	Standige Wahlkreiscommission
Mahalle	Wahlbezirk

FRANSA

Yasal Temeller :

- Anay. = 4 Ekim 1958 Anayasası, son değişiklik 30 Aralık 1963.
- CE = Code Electoral = 30 Mart 1955 Seçim Yasası, son değişikliği 22 Ağustos 1974.
- Loi organique (LO), seçim yasaının bölümüdür.
- L = Loi = Yasa
- R = régulasian = kural.

Parlamento :

- iki Meclis Sistemi : — Assemblée Nationale (Millet Meclisi)
- Sénat (Senato), 283 üyesi vardır ve 9 senelik dönemler için seçilir; senatörlerin 1/3'ü üç senede bir değişir.

Yasama Dönemi (Millet Meclisinin) :

5 yıl (CE Md. LO 121)

Üye Sayısı :

490 (52 700 000'e yakın nüfusun, her 107 000 kişisi için bir temsilci vardır.)

Terimler :

idarî Komite	Commission administrative
Tahakkuk Memuru	Assesseur
Ara - Seçim	Election partielle circonscription
Anayasa Konseyi	Conseil constitutionnel
Belediye Başkan Vekili	Adjoint
Seçim Bürosu	Bureau de vote
Seçmen Kütüğü	Liste électorale

Aşağıdakiler seçilme yeterliğine sahip değildir :

- Olağanüstü bir görevde bulunan yönetim genel müfettişleri ve valiler ya da geçmişte üç yıl süreyle bu tür görevlerde bulunmuş olanlar, görev yaptıkları alanlarda bulunan seçim bölgelerinden;
- Kaymakamlar ve vilayet genel sekreterleri, ya da bir yıl süreyle bu tür görevlerde bulunmuş olanlar, görev yaptıkları vilayetin seçim bölgelerinden;

- Paris'in tüm seçim bölgelerinde görev yapmakta olan belediye başkanları ve belediye başkan vekilleri ya da daha önce bir yıl bu görevlerde bulunmuş olan başkan ve vekilleri görev yaptıkları bölgelerden seçilemezler.

Devleti temsil eden yüksek memurlar (polis komiserleri, rektörler vb) ve sulh ceza yargıçları görev yapmakta oldukları ya da daha önce en az 6 ay süre ile görev yaptıkları alanlarda bulunan seçim bölgelerinden seçilme yeterliğine sahip değildir.

Bir milletvekili, senatör ya da bir Meclisin yedek üyesi Millet Meclisine seçilecek olan bir adayın yedeği olamaz. Bir milletvekilinin hükümet üyesi olmasından dolayı yerine geçen yedek üye, bir sonraki seçimlerde bu milletvekiline karşı adaylığını koyamaz (CE Md. L 44, LO 127 - 135).

Görevlerin Uyuşmazlığı :

Millet Meclisi ya da senato üyeleri, herhangi bir hükümet görevini üstlenemezler. Aynı anda her iki Meclisin üyesi olmak yasaktır (CE Md. 23, CE Md. LO 137).

Temsilcilik görevi şu görevlerle uyumsuz :

- Ekonomik ve Sosyal Konsey üyeliği;
- Anayasa Konseyi üyeliği;
- Denizaşırı bir bölgede Hükümet üyeliği;
- Yargıçlık görevi;
- Silahlı kuvvetlerde sürekli görev;
- Eyalet Komisyonu üyeliği;
- Seçimle getirilmediği bir kamu görevi.

Aşağıdakiler, bu son maddenin kapsamı dışındadır :

a) Boş kürsünün bulunduğu kurum yetkililerinin önermesi sonucu, seçimler sırasında, bu kürsüde görev yapan, ya da bir araştırma projesini yönlendirmekten sorumlu olan profesörler;

b) Yukarı ve Aşağı Ren ve Mosel bölgelerinde dinî görevlerde bulunan hükümet temsilcileri ve din adamları;

— Yabancı bir devlette ve uluslararası bir örgütte ücretli olarak çalışma;

— Özel bir hükümet heyetinde 6 aydan daha fazla süreli görev;

— Ulusal girişimler ve kamu kuruluşlarında başkanlık, yönetim kurulu üyeliği, genel müdür; genel müdür yardımcılığı görevleri, ya da bu kurum ve kuruluşlarda herhangi bir, danışmanlık gibi sürekli görev.

Ulusal girişimler ve kamu kuruluşlarının yönetim kurulu üyeliğine Parlamento üyeliği sıfatıyla atanan temsilciler bu hükmün dışında tutulur.

— Aşağıda sıralanan kurumlarda, başkanlık, yönetim kurulu başkanlığı, genel müdür, genel müdür yardımcılığı ya da işletme müdürlüğü görevleri;

a) Genel yasaların ya da tüzüğün uygulanmasının doğal sonucu olarak sahip olunan avantajlar dışındaki, faiz garantisi, desteklemeler vb. gibi devlet tarafından ya da, bir kamu ortaklığı tarafından sağlanan avantajlardan yararlanan şirketler, girişimler ve kurumlar;

b) Yalnızca malî işler yapmak amacıyla kurulmuş ve kamu tasarruf mevduatı alan ya da borç veren şirketler;

c) Devlet, bir kamu ortaklığı ya da bir ulusal girişim için, ya da bunların kontrolünde, projeler yürütmek ya da mal veya hizmet sunmak görevlerini esas olarak yerine getiren ya da sermayesinin yarısı, bu tür görevleri yapan girişimler ya da holdinglere ait olan şirketler ve girişimler; bu tür girişimlerde, kuruluşlarda ya da şirketlerde ücretsiz olarak çalışan milletvekilleri bu hükmün dışında tutulur;

— Baroya kayıtlı bir avukat, temsilci olduğunda, doğrudan, ya da ortak, yardımcı veya sekreter yoluyla dolaylı olarak avukatlık yapamaz, yalnızca Yargıtayda görüşülmekte olan devlete karşı ya da basına karşı veya tasarruf ve krediye karşı işlenmiş suçlarla ilgili açılmış bulunan ceza davaları dışında tutulmuştur. Aynı zamanda üye, devlete, ulusal şirketlere, kamu ortaklıklarına ya da kuruluşlarına karşı savunma ya da danışmanlıkta bulunamaz, ya da üyenin seçimden önce sürekli danışmanı olduğu şirketler dışında yukarıda sözü edilen şirketler, girişimler ve kurumlar yararına ya da zararına savunmada ve danışmanlıkta bulunamaz. İstisnalar sözkonusu olabilir;

— Hiçbir temsilci, malî, endüstriyel ve ticarî şirketlerin reklamı amacıyla, resmî unvanının da belirtildiği isminin kullanılmasına izin veremez.

Tüm temsilciler, seçildikten sonra 15 gün içinde, göreviyle uyuşmayan işleri bırakmak zorundadır. Herhangi bir temsilci bunu yapmazsa, Anayasa Konseyi tarafından yasal olarak görevden alınmış sayılır (CE Md. L 49 - LO 137 - 151).

Seçim Sistemi :

İki türlü, mutlak çoğunluk yöntemi ile seçim yapılır. İlk turda seçilebilmek için bir aday, mutlak çoğunluğu ve kayıtlı seçmenlerin bulunduğu geçerli oyların en az 1/4'ünü almak zorundadır. Bir hafta sonra yapılan ikinci turda basit çoğunluk yeterlidir.

ilk turda kayıtlı seçmenlerin kullandığı geçerli oyların en az % 10'unu alan adaylar ikinci tura katılabilirler.

Yalnızca bir aday bu koşullara sahipse, ikinci en büyük oyu almış olan aday ikinci tura katılma hakkını kazanır.

Hiçbir aday bu koşulları yerine getiremezse, ikinci tur, ilk turda en büyük oyu almış olan iki aday arasında yapılır.

Hiçbir aday ya da yedek aday, birden fazla seçim bölgesinden adaylığını koyamaz.

İRLANDA

Yasal Temeller :

— Anay. = 1 Temmuz 1937 İrlanda Anayasası (Bunreacht ne h'Eireann)

— EA = 1923 Seçim Yasası, birkaç sefer değişikliğe uğramıştır. 1969'da bir kısmı ve son olarak 1974'te değiştirilmiştir.

Parlamento :

İki Meclis Sistemi : — Dáil Eireann (Temsilciler Meclisi)

— Seanad Eireann (Senato)

Yasama Dönemi :

5 yıl (Anay. Md. 165. 5; EA 1963, Bölüm 10)

Üye Sayısı :

144 (Şimdiki sayıdır; bu sayı nüfusa göre değişir; yani 3 100 000 nüfusta, 20 000 kişiye bir temsilci düşmektedir.)

Aşağıdaki görevler temsilcilik görevi ile uyumsuz :

— Cumhurbaşkanlığı (Anay. Md. 12.6.1).

— Denetçi ve Genel Muhaseplik (Anay. Md. 33.3).

— Yargıçlık (Anay. Md. 35.3).

— Devletin tam ücretli savunma kuvvetleri ya da polis kuvveti mensupluğu.

— Çalışma süreleri Dáil üyesi olmalarına uygun olmayan devlet memurları (EA 1923, Bölüm 51).

— Parlamantonun bir Meclisine üye olmak diğerine üye olmaya engeldir (Anay. Md. 15.14).

Oy Hesaplama Yöntemi :

Nispi temsil sisteminin bir yöntemi olan Tek Devredilebilir Oy yöntemi kullanılır. Adayların isimleri oy pusulasında alfabetik sıraya göre yer alır. Bir tane devredilebilen oya sahip olan seçmen, ilk tercihinin isminin karşısına 1, ikinci tercihinin isminin karşısına 2, üçüncüsünün 3 ve buna benzer şekilde yazarak tercih sırasını belirtir. Seçmen, yalnızca bir aday için tercihinin belirtmekte ya da belli sayıda aday için veya tercih sırasına göre, her aday için tercihinin belirtmekte özgürdür. Bu yolla, seçmen, ilk tercih ettiği aday, seçilmesi için gereken oy kotasını

dan daha fazla oy almışsa ya da ilk tercihi (seçilme şansını yok edecek ölçüde çok az oy alarak) elenmişse, oyunu ikinci tercihine devretmesi konusunda seçim memuruna yol gösterir. Eğer aynı durum ikinci tercihe de uygulanırsa oy üçüncü tercihe devredilir ve böylece devam eder. Bir adayın seçilmesi için gerekli oy sayısı olan oy kotası, toplam geçerli oy sayısının sandalye sayısı artı bir'e bölünmesiyle elde edilen sonuca bir eklenerek bulunur. Örn. : 40 000 geçerli oy varsa ve 4 temsilci seçi-

$$\text{lecekse, kota } 8\ 001 \text{ olacaktır, yani } \frac{40\ 000}{4 + 1} + 1. \text{ Bu örnekte görüle-}$$

ceği gibi sadece 4 aday kotaya ulaşabilir.

Hesaplamanın sonucunda kotaya eşit sayıda oy alan ya da kotadan daha fazla sayıda oy alan üye seçilmiş sayılır. Eğer bir üye kotadan daha fazla oy alırsa, artık oyları aşağıdaki yöntemle göre kalan adaylara dağıtılır. Adayın oyları tüm ilk tercih oylarıysa, tüm oy pusulaları bir sonra tercih edilen adaylara göre ayrı bölümler halinde gruplanır. Devredilmeyen oylarına da (ikinci tercih oylarının belirtilmemiş olduğu oy pusulaları) bir bölüm yapılır. Artık oylar, kalan her adayın devredilebilen oylarının sayısından daha düşükse o zaman devredilebilen oyların uygun bölümün en üstünden alınacak oy sayısı aşağıdaki gibi hesaplanır :

$$\frac{\text{Artık oy}}{\text{devredilebilen oyların toplam sayısı}} \times \text{o adaya devredilen oy sayısı (adayın bölümünde yer alan)}$$

Artık oy devredilebilen oy sayısına eşit ya da büyükse, her aday, devredilebilen oyların kendilerine ait bölümündeki tüm oyları alacaktır. Devredilen oylardan artık oy kalırsa, o adaya en son devredilen bölümdeki oylar gözden geçirilir ve ilk tercih oylardan doğan artık oylara yapılan işlemler uygulanır. Eğer iki aday kotayı aşarsa, en büyük sayıdaki artık oy öncelikle dağıtılır. Hiçbir aday artık oya sahip değilse, kalan adaylar içinden en düşük oya sahip aday elenir ve oyları üzerinde işaretli bir sonraki tercih oylarına göre kalan diğer adaylara dağıtılır. Devredilen bir oy pusulası üzerindeki ikinci tercih olarak belirtilen bir aday, seçilmiş ya da elenmiş durumda ise, oy üçüncü tercih adaya verilir ve dağıtım bu şekilde devam eder. Hesaplamalar tüm sandalyeler dağıtılana kadar sürdürülür. Kalan boş sandalye sayısının, hâlâ seçilmemiş olan aday sayısına eşit olduğu bir duruma ulaşırsa, bu adaylar kotaya ulaşmış olup olmadıklarına bakılmaksızın seçilmiş ilan edilir. Aynı şekilde, sadece bir boş sandalye kalmışsa ve bir aday kalan tüm adaylardan, henüz dağıtılmamış diğer artık oylarla birlikte daha fazla oy almışsa, bu aday kotaya ulaşmasa da seçilmiş ilan edilir.

İTALYA

Yasal Temeller :

— Anay. = Costituzione = 1 Ocak 1948 Anayasası, en son değişik-
lik 25 Kasım 1967.

— TU = Testo Unico delle leggi per la elezione della Camera dei
Deputati = Seçim Yasası, 30 Mart 1957 Başkanlık Kararnamesi, No. 361.

— Yukarıdaki yasaya ek (Testo Unico delle leggi per la disciplina
dell'elettorato attivo e per la tenuta e Revisione delle liste elettorali).
20 Mart 1967 Başkanlık Kararnamesi No. 223.

Parlamento :

iki Meclis Sistemi : — Camera dei Deputati (Temsilciler Meclisi)
— Senato

Yasama Dönemi :

5 yıl (Anay. Md. 60)

Üye Sayısı :

630 (55 000 000 nüfusta, bir temsilci 87 000 kişiyi temsil etmektedir.)

Terimler :

Merkez seçim bölgesi bürosu	Ufficio centrale circoscrizionale
Merkez ulusal seçim bürosu	Ufficio centrale gazonale
Seçim bölgesi	Collegio
Seçim çevresi seçim komitesi	Commissione elettorale manda- mentale
Seçim çevresi	Sezione elettorale
Seçmen kütüğü	Lista elettorale
Seçim çevresi yönetim kurulu	Seggio elettorale
Yerel seçim komitesi	Commissione elettorale communal

Aşağıdakiler seçilme ehliyetine sahip değildir :

- Senato üyeleri (Anay. Md. 652);
- Bölge parlamentoları üyeleri;
- Bölge yönetim birimlerinin başkanları;
- 20 000 kişiden fazla nüfuslu komünlerin belediye başkanları;

- Polis komiserleri, komiser yardımcıları ve genel müfettişleri;
- Hükümet Başkanları;
- Sardunya otonom bölgesindeki hükümet temsilcileri;
- Sicilya bölgesindeki Devlet Komiseri;
- Valiler ve temsilcileri;
- Vali yardımcıları ve polis görevlileri;
- Yetki bölgelerine giren alanlardaki, generaller, amiraller ve silahlı kuvvetlerde görevli yüksek memurlar;
- Yetki alanlarındaki silahlı kuvvetler amiralleri (TU No. 361 Md. 7);
- Adli yetki alanlarındaki bölgelerde bulunan yargıçlar (TU No. 361, Md. 8);
- Diplomatlar, koloslar, konsolos yardımcıları; elçilik, orta elçilik ve konsolosluk memurları (TU No. 361 Md. 9);
- Bayındırlık işleri ya da ticarî sözleşmeler yoluyla devletle bağı olan özel girişim temsilcileri, devlet yardımı alan girişimlerin temsilcileri, müdürleri, işletmecileri ve hukukî ve yönetim danışmanları (TU No. 361, Md. 10).

Oy Hesaplama Yöntemi :

«Sandalyeler seçim bölgeleri arasında aşağıda belirtildiği şekilde dağıtılır : Cumhuriyetin, en son nüfus sayımında saptanan nüfusu 630'a bölünür ve sandalyeler her seçim bölgesinin nüfusuyla orantılı olarak, en yüksek bölüme göre ve en yüksek artık hesaba katılarak dağıtılır.» (Anay. Md. 56.4)

Bir seçim bölgesindeki kullanılan oy sayısı, seçim bölgesinde dağıtılacak olan sandalye sayısı artı ikiye bölünür. Buradan elde edilen sayı kotadır. Her liste, almış olduğu oy sayısının kotaya bölünmesiyle elde edilen sayı kadar sandalye kazanır. Listelerin kendi içlerinde sandalye dağıtımı, tercihli oylara göre yapılır (TU No. 361, Md. 77).

Seçim bölgelerinde doldurulamamış olan sandalyeler nispi olarak ülke çapında en büyük artık yöntemine göre dağıtılır, bu dağıtım yalnızca tüm ülkede en az 300 000 oy almış olan partiler arasında yapılır (TU No. 361, Md. 83).

LÜKSEMBURG

Yasal Temeller

— Anay. = 17 Ekim 1868 Anayasası, son değişiklik 27 Ocak 1972.

— LE = Loi électorale = 31 Temmuz 1924, son değişiklik 31 Temmuz 1973.

Parlamento :

Tek Meclis Sistemi : — Chambre des Députés (Temsilciler Meclisi)

Yasama Dönemi :

5 yıl (27 Temmuz 1956 Yasası)

Üye Sayısı :

59 (Şimdiki sayı; nüfusa göre değişir. Bir üye ortalama 5 500 kişiyi temsil eder, Anay. Md. 53.3; LE Md. 84)

Terimler :

Belediye Başkanı ve Belediye Meclisi Kurulu	Collège des bourgmestre et echevins
Seçim bürosu	Bureau électoral
Seçmen kütüğü	Liste électoral
Ana seçim bürosu	Bureau principal

Oy Hesaplama Yöntemi :

Sandalyeler Hagenbach - Bischoff yöntemine göre dağıtılır. (Kota, kullanılan oyların, sandalye sayısı artı bire bölünmesiyle elde edilir; her liste sahip olduğu oy sayısının kotaya bölünmesiyle elde edilen sayı kadar sandalye kazanır). Eğer artan sandalye olursa, ikinci dağıtım yöntemi uygulanır, her listenin kazanmış olduğu oy sayısı, kazanmış oldukları sandalye sayısı artı bire bölünür. Kalan sandalyeler en yüksek bölüme sahip olan listelere dağıtılır (geliştirilmiş d'Hondt yöntemi). Birkaç listenin aynı bölüme sahip olmaları durumunda, sandalye en yüksek oyu almış olan partiye verilir (LE Md. 137).

HOLLANDA

Yasal Temeller :

— Grw = Grondwet = 29 Mart 1814 Anayasası, son değişiklik 17 Nisan 1972.

— KW = Kieswet = 13 Temmuz 1951 Seçim Yasası, son değişiklik 1 Şubat 1974.

Parlamento :

iki Meclis Sistemi : — Eerste Kamer (Senato)

— Tweede Kamer (Temsilciler Meclisi)

Yasama Dönemi :

4 yıl (Grw. Md. 94)

Üye Sayısı :

150 (Yaklaşık 13 500 000 nüfusta, bir temsilci yaklaşık 90 000 kişiyi temsil eder).

Terimler

Merkez seçim yetkilisi

Kiesraad (seçim dönemleri dışında)

Komün yönetimi (belediye başkanını ve seçilmiş üyeleri kapsar)

College van burgemeester en wethouders.

Seçim bölgesi

Kieskring

Seçim bürosu

Stembureau

Seçim çevresi

Kiesdistrikt

Seçmen kütüğü

Kiezersregister

Seçmen kartı

Stembiljet

Anaseçim bürosu

Hoofdstembureau

Kota

Kiesdeler

Aşağıdaki görevler temsilcilik görevi ile uyumsuz :

— Devlet Başkanlığı ve Devlet Konseyi Üyeliği;

— Bakanlık;

— Yargıtaydaki Kamu Davalarının Başyargıçlığı; Başsavcılığı ya da

Yargıç Üyeliği;

— Baş Hesap Müfettişliği ya da Teftiş Bürosu Üyeliği;

— Bir ilin Kraliyet Görevliliği (Grw. Md. 106.1).

Sandalyelerin Dağıtım Yöntemi :

Kota, listeler için kullanılan toplam oyun sandalye sayısına bölünmesiyle elde edilir (150) (Kw. Md. N4).

Her liste ya da liste grubu, sahip oldukları oy sayısının kotaya bölünmesiyle elde edilen sayı kadar sandalye kazanır (KW. Md. N5).

Kalan sandalyeler, en az 19 sandalye ise, en yüksek ortalama yöntemine göre dağıtılır. Kalan 19'dan küçükse, sandalyelerin dağıtımı en yüksek artık yöntemine göre yapılır (KW. Md. N7).

Bir listeler grubu tarafından kazanılmış bulunan sandalyeler tek tek listeler arasında kota yönteminin tekrar - uygulanması yoluyla dağıtılır (liste grubunun kazanmış olduğu oy sayısı, liste grubunun kazanmış olduğu sandalye sayısına bölündüğünde grup kotası elde edilir) (Kw. Md. N10). Kalan sandalyeler en yüksek artık yöntemine göre dağıtılır.

Ve kota yöntemi üçüncü kez, liste sandalyelerini, liste üyeleri arasında dağıtmak amacıyla uygulanır. (Liste kotası: listenin kazanmış olduğu oy sayısı, listeye düşen sandalye sayısına bölünür; KW. Md. N13).

Liste kotasına ulaşan adaylar seçilir (KW. Md. N14).

Bütün bu süreçten sonra boş sandalye kalırsa, seçilmiş temsilcilerin, liste kotasını aşmış olan oyları, listedeki bir sonraki adaylara devredilir (KW. Md. N15.2).

Hâlâ boş sandalye kalırsa, kotanın en az yarısı kadar oya sahip olan adaylardan en yüksek oyu olan adaylara dağıtılır (Kw. Md. N16.1). Diğer durumlarda, sandalyeler, listenin üst sıralarında yer alan adaylara gider (Kw. Md. N16.2).

İNGİLTERE :

Yasal Temeller :

— RPA = Halkın Temsili Yasası 1949, aynı zamanda,

PER = Parlamento Seçim Kuralları ve Halkın Temsili Yasaları 1969 ve 1974'ü de kapsar.

— RPR = Halkın Temsili Tüzüğü 1974.

— Avam Kamarası (Sandalyelerin Yeniden Dağılımı) Yasaları 1949 ve 1958.

— Avam Kamarası (Seçim Yetersizliği) Yasası 1957.

Parlamento :

İki Meclis Sistemi : — Avam Kamarası (ikinci Meclis)

— Lordlar Kamarası (Yüksek Meclis)

823 üye (toplam sayı değişebilir, üyelik babadan oğula geçer).

257 yaşamboyu asılzade (Hükümetin önerisine göre Kraliçe tarafından atanırlar).

42 diğer kendiliğinden üyeler (Yargıtay Yargıçları, Piskoposlar).

Yasama Dönemi (Avam Kamarası) :

5 yıl (Parlamento Yasası 1921, Bölüm 7)

Üye Sayısı :

635 (yaklaşık 56 000 000 nüfusta, 1 üye yaklaşık 87 000 kişiyi temsil eder.)

Seçilme Yetersizliği :

— İrlanda asılzadelerinin bir Kuzey İrlanda seçim bölgesinden aday olarak başvurmaması koşuluyla İrlanda asılzadeleri dışındaki asılzadeler,

1963 Asılzadeler Yasasına göre, asılzadeler görevden çekilebilirler, böylece oy verme ve seçilme yeterliğini kazanırlar.

— Üç ana kilisenin papazları (Avam Kamarası (Rahipleri Yetersizliği ile ilgili) Yasa 1801), Roma Katolik Kilisesi rahipleri (Roma Katolik Kilisesi Yasası 1829, Bölüm 9) ;

— Kraliyet koruması altında olan kurum yöneticileri, (Avam Kamarası Yetersizlik Yasası 1957) ;

* Adli kurumların yöneticileri (görevde bulunduğu alandaki seçim bölgesinden adaylığını koymadığı durumlarda Sulh Yargıçları aday olabilir) ;

* Silahlı Kuvvetlerin ve polis örgütünün sürekli mensupları ;

* Millileştirilmiş şirketlerin yönetim kurulu üyeleri ;

* Yönetim ve yürütme işlevlerine sahip kamu görevlileri.

Bu kural, İngiliz Hükümetinin (whitehall), tüm bakanlık kamu görevlilerini, bilimsel danışmanları, din adamları ve diğer merkezî ve yerel yönetimlerde çalışan yönetici memurlar da dahil olmak üzere kapsar. Bu gruptan hiç kimse parlamentoya adaylığını koyamaz yani, adaylık kamu görevi ile uyumsuz, kamu görevinden ayrılmaları halinde geri dönüş olanaksızdır.

Herhangi bir yöneticilik görevine sahip olmayan kamu görevlileri, örneğin: Ulusal demiryolları memurları ya da alt düzey posta görevlileri, aday olarak başvurabilirler, yalnızca seçim zamanında görevlerinden istifa etmeleri gerekmektedir, ve tekrar göreve dönmek hakkına sahiptirler.

— Yabancılar (Yerleşme Yasası) Bölüm 3, 1700 - 01 Yabancıların Durumu Yasası 1914 Bölüm 3, İngiliz Vatandaşlık Yasası 1948, Bölüm 31).

— 21 yaşın altında bulunan kişiler (Parlamento Seçimleri Yasası 1695).

— Akıl hastası kişiler (Teamül Hukuku).

— iflas etmiş kişiler (iflas Yasası 1883, Bölüm 32 - 33).

— Vatan hainliğinden suçlu bulunmuş kişiler (Ceza Yasası 1870).

— Seçimlerde hileli uygulamalarda bulunmaktan suçlu bulunmuş kişiler (Teamül Hukuku).

Oy Hesaplama Yöntemi :

Seçimler, her seçim bölgesinde tek oylu basit çoğunluk yöntemine göre yapılır. Seçilebilmek için, bir adayın, diğer adayların her birinden daha fazla oy alması gerekmektedir.

